

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้ไฟ (กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม)

ที่ ๘๙๙๗๙๐๔/ ๗๙

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการสำรวจฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลหนองไม้ไฟ ประจำปี ๒๕๖๒

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้ไฟ

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้ไฟได้ดำเนินการจัดทำฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชุมชุมชนบ้าน การละเล่น บุคลคลตัวอย่าง ตำบลหนองไม้ไฟ อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา ขึ้น เพื่ออนุชนคนรุ่นหลังได้รับรู้ เกิดจิตใต้สำนึกในการรับและถ่ายทอดวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองให้คงสืบต่อไปในตำบลหนองไม้ไฟและผู้ที่สนใจ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้ไฟ จึงขอรายงานผลข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในเขตพื้นที่ตำบลหนองไม้ไฟ ดังนี้

ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลหนองไม้ไฟ จำนวน ๘ กลุ่ม

ลำดับ	ชื่อภูมิปัญญาชาวบ้าน	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑	การปลูกพืชสมุนไพร	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑	
๒	-การปลูกกล้วยคาดแนวดิน -กองทุนแม่ของแผ่นดิน	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓	
๓	การเลี้ยงหม่อนไหม	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๔	
๔	ประดิษฐ์ออกแบบจั่วหน้า	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๕	
๕	เศรษฐกิจพอเพียง	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖	
๖	การทำหน่อไม้ต่อง	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๗	
๗	การจัดผ้างานพื้นที่การ	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๘	
๘	การแปรรูปขยะอินทรีย์เป็นอาหารอัดเม็ดสำหรับสัตว์	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙	

แหล่งเรียนรู้ จำนวน..๖... โครงการ

ลำดับ	โครงการ	หมายเหตุ
๑	แหล่งเรียนรู้กล้วยคาดแนวดิน	
๒	แหล่งเรียนรู้เตี้ยงหม่อนไหม	

๓	แหล่งเรียนรู้ศูนย์จัดการศัลป์พืชชนิด胺บทหนองไม้ไผ่	
๔	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านหนองตะลุมปีก 胺บทหนองไม้ไผ่	
๕	แหล่งเรียนรู้การจัดผ้าพิธีการ	
๖	แหล่งเรียนรู้การผลิตดอกไม้จันทน์	

ดังนี้ จึงรายงานแหล่งต่างๆที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น胺บทหนองไม้ไผ่ ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนา胺บท ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

๑๗๗

(นางสาวนิตา โจนกระโทก)

ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ

-ทราบ

(นางสาวบริยากร ศรีราชการ)

ปลัดองค์การบริหารส่วน胺บท รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

-ทราบ

(นางสาวบริยากร ศรีราชการ)

ปลัดองค์การบริหารส่วน胺บทหนองไม้ไผ่

- ทราบ

(นางสกุล พาขุนทด)

นายกองค์การบริหารส่วน胺บทหนองไม้ไผ่

ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลหนองไม้ไฟ

จำนวน 8 กลุ่ม

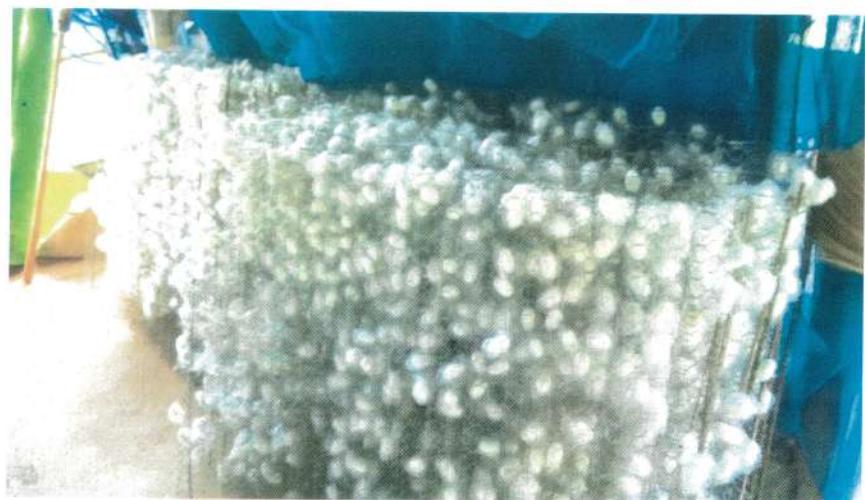
ลำดับ	ชื่อภูมิปัญญาชาวบ้าน	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1	การปลูกพืชสมุนไพร	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 1	
2	-การปลูกกล้าว稼เนคิด -กองทุนแม่ของแผ่นดิน	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 3	
3	การเลี้ยงหม่อนไหม	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 4	
4	ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 5	
5	เศรษฐกิจพอเพียง	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 6	
6	การทำหน่อไม้ดอง	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 7	
7	การจัดผ้างานพิธีการ	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 8	
8	การแปรรูปขยะอินทรีย์เป็นอาหารอัดเม็ดสำหรับสัตว์	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 9	

การปลูกกล้วยคาดวนดิชล่างออก

แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงหม่อนไหม

แหล่งเรียนรู้สุนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนดำเนินการไม้ไผ่

គ្រួសារកម្មការបង្កើតប្រព័ន្ធឌាន់បណ្តុះបណ្តាល

**คณะกรรมการบริหารโครงการวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน
ตำบลหนองไม่ไฟ อําเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้**

๑. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๑.	นายอำเภอหนองบุญมาก	ประธานกรรมการ
๒.	นายครัวอําเภอหนองบุญมาก	รองประธานกรรมการ
๓.	พัฒนาการอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๔.	ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาตามอัธยาศัยอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๕.	สาธารณสุขอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๖.	ประธานสภาอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๗.	ห้องคืนอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๘.	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม่ไฟ	กรรมการ
๙.	กำนันและผู้ช่วยชุมชนตำบลหนองไม่ไฟ	กรรมการ
๑๐.	ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในตำบลหนองไม่ไฟ	กรรมการ
๑๑.	หัวหน้าศูนย์ประสานงาน อบจ. ประจำอําเภอหนองบุญมาก	กรรมการ
๑๒.	พระอาจารย์สอนศักดิ์ ปัญญา ใจ	กรรมการและเลขานุการ
๑๓.	นายพศุทธ์ ศรี นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
ให้หน้าที่ ประธาน ตั้งเสริม อำนวยความสะดวกให้เป็นไปด้วยความเรียบเรอย		กำกับติดตามและประเมินผล การ
ดำเนินโครงการ		

๒. ประธานโครงการ ชื่อ พระครุเวพุสาราก เจ้าอาวาสวัดหนองไม่ไฟ

ที่อยู่ ที่ตั้ง เลขที่ ๔ วัดหนองไม่ไฟ ชื่อหมู่บ้านหนองไม่ไฟ ถนนหนองหัวแรด-บ้านสรระค่า ตำบลหนองไม่ไฟ อําเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ ๓๐๕๑๐

โทรศัพท์/โทรสาร – มือถือ ๐๘-๕๘๕๘-๖๔๖๕

รองประธาน	นายเกลียง	แคลนกระโภก
รองประธาน	นายทองดี	คสุ้มกระโภก
กรรมการ	นายคำรง	พิงกระโภก
	นางทวี	ต่ากระโภก
	นายมั่งกร	พบกระโภก
	นายพานทอง	เจ้ากระโภก
	นายชัยวัฒน์	จันสูงเนิน
	นายเวียน	ฎูนผักแวง
	นายตั้ม	ทองเกยม
เหรียญปูก	นางสกุล	พາຫຸນທດ
เลขานุการ	พระอาจารย์สอนศักดิ์	ปัญญา ใจ

๑.สถานที่ตั้ง

วัดหนองไม่ไฟ ชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองไม่ไฟ ถนนหนองหัวแรด-บ้านสาระฯ
ตำบล หนองไม่ไฟ อ.เมือง หนองบุญมاغ จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ ๓๐๔๑๐
โทรศัพท์/โทรสาร – มือถือ ๐๘-๕๙๕๙-๖๔๖๕

๔.คณะกรรมการดำเนินการ

๔.๑ ด้านคลังสินค้าและภารกิจทั่วไป ประธานกรรมการ

๑.นายทองดี	คุ้มครองไทย	ประธานกรรมการ
๒.นายประยูร	ทองมาศ	กรรมการ
๓.นายสมอ	เนียมสำโรง	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจ ศึกษา รวบรวมข้อมูลเรื่องประวัติ ผลงาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราบปราม ชาวบ้านในตำบล
หนองไม่ไฟ จัดทำสำเนาประวัติและผลงานที่เป็นองค์ความรู้ให้เป็นระบบทั้งในรูปเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการ
ส่งเสริมสนับสนุนงานภูมิปัญญาท้องถิ่น และประยุทธ์ใช้บ้าน

๔.๒ ด้านการส่งเสริมอาชีวศึกษาและวัฒนธรรม ประธานกรรมการ

๑.นางสาวพงษ์	ดิษฐ์วงศ์	ประธานกรรมการ
๒.นางเรยุ	แคนธน์กรุงไทย	กรรมการ
๓.นายเฉลิมฯ	บำรุงโภ	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจข้อมูลการประกอบอาชีวศึกษาและวัฒนธรรมในตำบลหนองไม่ไฟ ได้แก่การเล่นครรภ์ การร้อง^๑
การรำ ละครบ การแสดงต่างๆ การทอดผ้า จักสาน ทำวัชภูมิ ผู้ทำพิธี ความเชื่อทางศาสนาส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีวศึกษา
และจัดสัมมนาเชิงวิชาชีพ ในตำบลหนองไม่ไฟ

๔.๓ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประธานกรรมการ

๑.พระอาจารย์สอนศักดิ์	ปัญญาไร	ประธานกรรมการ
๒.พระบูญลือ	เจตนาสุโภ	กรรมการ
๓.นายนก	ฤกษ์กระไทย	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจ รวบรวมบุคคลที่เป็นตัวอย่างทางด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ร่วมมือกันดำเนินกิจกรรม^๒
ทางด้านศาสนา ตลอดจนสำรวจ รวบรวมกิจกรรมทางศาสนาในตำบลหนองไม่ไฟ จัดหมวดหมู่และรายละเอียดองค์ความรู้
ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม

๔.๔ ด้านงานวัฒนธรรม ประธานกรรมการ

๑.นางสกุล	พาทุนพศ	ประธานกรรมการ
๒.นายจรัญ	วัชรประทีป	กรรมการ
๓.นางวาสนา	บุญพงษ์	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจสภาพปัจจุบันของตำบลหนองไม่ไฟในการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม จัดทำรายละเอียดข้อมูล
ความรู้ในด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา และการละเล่นพื้นบ้านของตำบลหนองไม่ไฟ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรม^๓
ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

๔.๕ ด้านสารสนเทศและห้องสมุดชุมชน ประธานกรรมการ

๑.พระครูวรวุฒิสาราก		ประธานกรรมการ
๒.นายเช้า	พรวนครไทย	กรรมการ
๓.นายเกลี้ยง	แฉดนครไทย	กรรมการ

มีหน้าที่ รวบรวมข้อมูลเรื่องราวที่ได้จากการสืบค้นด้านต่างๆ มาจัดเก็บเป็นเอกสาร และสืบค้นประวัติของหมู่บ้านจัดทำระบบหนังสือในห้องสมุด เพื่อการศึกษาเกินกว่า และเผยแพร่ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเกินกว่า

๔.๖ ด้านพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ประจำด้วย

๑.นายคำรงค์ พิงกระโทก	ประธานกรรมการ
๒.นางศศิธร ชินศรี	กรรมการ
๓.นางรัชนา พิงศักดิ์แวง	กรรมการ

มีหน้าที่ จัดหาวัสดุสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปวัตถุ นำมาจัดแสดง และจัดทำทะเบียนประวัติและที่มาของวัสดุสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปวัตถุ เป็นระบบหมวดหมู่พร้อมจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่

ทำเนียบนามครุภูมิปัญญาที่ให้ข้อมูล

ทำเนียบผู้ร่วบรวมข้อมูล

ประชญ์ ด้านประวัติ หนองไม้ไผ่

ชื่อ พระครูเวชสารารักษ์
อายุ ๕๗ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๔ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไผ่
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ประวัติ ต.หนองไม้ไผ่

ความเป็นมาของบ้านหนองไม้ไผ่จากปีจุบันย้อนหลังไปประมาณปี ๒๕๐๐ – ๒๕๐๕ ได้มีประชาชน
ได้เดินทางเข้ามาเพื่อหาที่ทำการที่ทำกิน ซึ่งส่วนมากมาจากอำเภอโขคชัย สมัยนั้นยังไม่ได้แยกเป็นอำเภอของบุญมาก
ซึ่งมีประชาชนบ้างไม่มากนักสมัยนั้นถึงที่ขาดแคลนมากที่สุดคือน้ำดื่มใช้และทุกคนที่มา住ของที่ทำการที่ทำการได้ปลูก
เป็นกระต่ายที่ให้ร่มและประชานกได้เสาะแสวงหาหนองน้ำซึ่งพอเมื่อยุ่งเวลาฝนตกแต่เมื่อยุ่งหนองหนี้
ซึ่งมีไม้ไผ่เกิดขึ้นรอบหนองน้ำซึ่งมีช้างป่าลงมาดื่มน้ำอยู่เป็นประจำ หนองน้ำนี้ก็ว่างพอที่ช้างจะพอดื่มได้ทั้ง
ใหญ่เมื่อประชาชนเข้ามาก็หามากขึ้นช้างก็หนีไปอยู่ที่อื่นจนหมด ประชานกได้อาศัยน้ำในหนองนี้ได้ใช้ได้ดี
กินพะยอมไม้ไผ่ขึ้นอยู่ที่หนองจึงตั้งชื่อว่าหนองไม้ไผ่และก็ได้ตั้งชื่อบ้านว่า หนองไม้ไผ่ตามไปด้วย

บุคคลตัวอย่างด้านการใช้ภาษาท้องถิ่น

ชื่อ นางมะลิ พบกระโภก

อายุ ๗๘ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒๑ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

อุดมการณ์

ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่บรรพบุรุษได้สอนและได้รับการตั้งแต่เกิดก็ติด
ว่าการจะมาเปลี่ยนเป็นภาษากลางในแบบปัจจุบันนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและภาษา
ถิ่นเป็นภาษาดั้งเดิมที่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อคงสภาพความเป็นภาษาท้องถิ่นให้
คงอยู่ต่อไป

ด้านการแสดง เพลงโกร雅

ชื่อ นาย มนัส GRAMKRAT

อายุ ๗๑ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไผ่
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ประวัติการถ่ายทอด

ถึงแม้ว่าปัจจุบันจะยุติการรับงานแสดงแล้วก็ตาม แต่ด้วยความเป็นศิลปินที่เชี่ยวชาญด้านศิลปะและถ่ายทอด
ความรู้ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาอย่างยาวนานให้แก่ผู้สนใจฝึกหัดอยู่จนถึงปัจจุบันนี้ นับว่า นายมนัส GRAMKRAT
เป็นศิลปินเพลงโกร雅ที่อนุรักษ์สืบทอดและสร้างสรรค์เพลงพื้นบ้านอีสาน ให้ดำรงความเป็นเอกลักษณ์ไว้ให้คน
รุ่นหลังได้ภาคภูมิใจสืบไป

ด้านการประกอบอาชีพ ทำขนมจีน

ชื่อ นางนิมิ ขอนเกยตุ้น

อายุ ๕๐ ปี

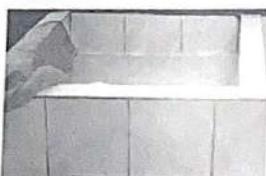
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไก่ฟ้า

อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ขั้นตอนการทำขนมจีนมีดังนี้

1. หมักข้าว

การหมักข้าว (Ferment) นำข้าวสารเจ้ามาแห่น้ำทิ้งไว้ครึ่งชั่วโมง เพื่อทำให้ข้าวสารอ่อนด้วย แล้วจึงสร้างไส้恐慌ร้า โดยข้าวที่นำมานั้นจะต้องล้างน้ำให้สะอาดเสียก่อน ปิดไว้ด้วยกระสอบเพื่อให้คุณภาพร้อน ข้าวจะเปื้องเริ่ว มีสีคล้ำเล็กน้อย และมีกลิ่นแรง เมื่อจากมีเชื้อ *Lactobacillus* sp. ขึ้นมา ทิ้งไว้ประมาณ 2 วัน ข้าวสารเจ้าที่ใช้มักเป็นข้าวเมล็ดหัก หรือที่เรียกว่า ปลาช่อนข้าว จะเปื้องเริ่วกว่าข้าวธรรมดานะ เนื่องจากน้ำสามารถซึมเข้าไปได้ง่าย ขั้นตอนนี้ต้องหมั่นรดน้ำ เช้า-เย็น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเชื้อรา

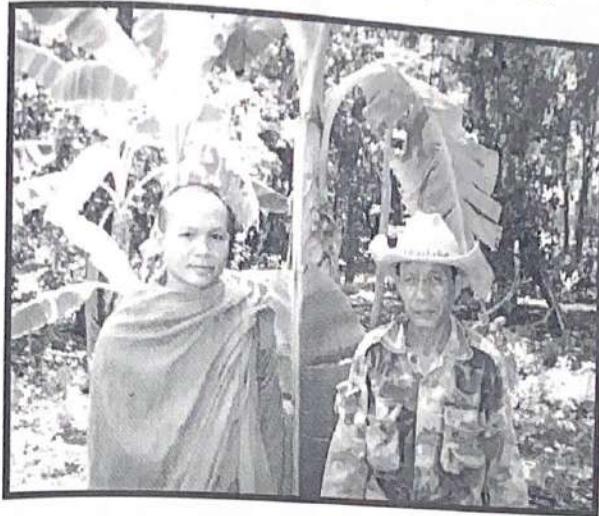

2. บดข้าว

การบดข้าวหรือการไม่ข้าว ล้างให้สะอาด และนำมาน้ำไม่ให้ลวกເຊີຍ คั่ว夷เครื่องไม้เปลี่ยงໄไฟฟ้า จะได้น้ำเปลี่ยงขันสีขาว แต่เนื้อเปลี่ยงขังไม่ละເຊີຍ

ด้านการผลิตปุ๋ยชีวภาพ

ชื่อ นายดำรง พิงกระโทก

อายุ ๕๖ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๓๓ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไผ่

อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

น้ำหนักชีวภาพเมื่อนำไปใช้ในด้านกิจกรรม จะช่วยปรับสภาพความเป็น กรด - ค่างให้เป็น กation ในดินและน้ำ ช่วยแก้ปัญหาจากแมลงศัตรูพืช และโรคระบาดต่าง ๆ ช่วยปรับสภาพดินให้ร่วนซุย ถูกน้ำ และให้อาหารผ่านได้อย่างเหมาะสม ช่วยย่อยขยะอินทรีย์ที่ตกทิ้งไว้เป็นอาหารของพืช เพิ่มธาตุ ชุ่มไปใช้ได้เลย และช่วยให้ผลผลิตคงทน มีคุณภาพสูง สามารถเก็บรักษาไว้ได้นานเมื่อนำน้ำหนัก ชีวภาพไปใช้ทำการประมง จะช่วยปรับสภาพน้ำให้เป็นกลางความกรุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ ช่วยรักษาโรคแพลต่าง ๆ ในปลา กุ้ง กบ ได้ และช่วยลดปริมาณขี้เล่นในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำได้

ถ้านำไปใช้ในด้านปศุสัตว์จะทำให้ Mukus ไม่มีกลิ่นเหม็น สุขภาพของสัตว์จะแข็งแรงและปลอดโรค กอสัตว์จะไม่มีกลิ่นเหม็น ช่วยนำบังคันน้ำเสื้จากฟาร์มปศุสัตว์ ทำให้อัตราการตายต่ำลง และผลผลิต สูงขึ้น

เมื่อนำน้ำหนักชีวภาพไปประยุกต์ใช้ในด้านรักษาสัตว์แล้วดีม จะช่วยกำจัดกลิ่นและยับยั้งสาขะกอน ในสัตว์ ทำให้สัตว์ไม่เต็ม ทำความสะอาดดีเพื่อการเก็บครอง ประมง ปศุสัตว์ โรงงานอุตสาหกรรม ชุมชน และสถานประกอบการต่าง ๆ ไป ปรับสภาพอากาศภายในห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว ให้สด ชื่น กำจัดกลิ่นอับชื้นต่าง ๆ ได้อกจากนีบ้าง ให้เกิดพั่นกองของขยะเพื่อลดกลิ่นและปริมาณของกองขยะ ให้เล็กลงรวมทั้งจำนวนแมลงวันคัวข

ฐานข้อมูลตำบลหนองไม้ໄწ
ด้านศาสนา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ประชบูรษัชาวบ้าน การละเล่น บุคคลตัวอย่าง

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้ໄწ
ตำบลหนองไม้ໄწ อําเภอหนองบุญมาก
จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

ตำบลหนองไม่ไฟ อำเภอหนองบูญมาก จังหวัดนครราชสีมา เป็นตำบลที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งสืบทอดกันมาเป็นลำดับ มีเอกลักษณ์ที่โดยเด่นด้านภาษาพื้นบ้าน (มุขปาฐะ) คือ ภาษาโคราช การแสดงพื้นบ้าน (เพลงโคราช) และอาชีพพื้นบ้าน ตลอดจนวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิตอันดีงาม ที่ยังคงมีการสืบทอดอยู่อย่างเป็นกระบวนการในการดำเนินชีวิตประจำวันจากรุ่นสู่รุ่น จากชุมชนสู่ชุมชน ชาวบ้าน หมู่บ้านตำบลหนองไม่ไฟ การดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของชาวตำบลหนองไม่ไฟ มีการร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ และบูรณะการกันทุกภาคส่วน ทั้งชุมชน บ้าน วัด โรงเรียน รวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม่ไฟ โดยพยายามร่วมกันรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนให้สามารถปรับให้เข้ากับกาลสมัย ส่งเสริมและพัฒนาด้านวัฒนธรรม จนเกิดเป็นฐานข้อมูลด้านวัฒนธรรมชั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม่ไฟ ได้เล็งเห็นความสำคัญของงานด้านฐานข้อมูล วัฒนธรรมตำบลหนองไม่ไฟ ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมชั้นยังคงอยู่ และกำลังถูกคุกคามด้วยกระแสแห่งโลกาภิวัฒน์ การนำภาษาไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่สมควร หรือไม่เคารพต่อคุณค่า ด้วยเดิม เป็นผลให้นำไปสู่ความหมายที่คลาดเคลื่อน ความสูญเสียและความเสื่อมถอยของคุณค่าอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการปกป้องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเหล่านี้ให้คงอยู่ ได้รวบรวมบุคคลที่มีภูมิปัญญาด้านภาษา (มุขปาฐะ) ภาษาโคราช ด้านการแสดงพื้นบ้าน และการส่งเสริมอาชีพพื้นบ้าน จำนวน ๓ ด้าน ไว้สำหรับ ส่งเสริม เมยแพร่ อนุรักษ์ สืบทอดงานด้านวัฒนธรรมให้คงอยู่คู่กับวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของชาวตำบลหนองไม่ไฟ และให้อนุชนคนรุ่นหลังได้รับรู้ เกิดจิตและคิดสำนึกในการรับและถ่ายทอดวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เป็นของตัวเองให้คงอยู่สืบไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม่ไฟ

สารบัญ

หน้า	
ประวัติความเป็นมาต่ำบลหนองไม้ไผ่	๑
ประชาธิรัฐชาวบ้าน	๒
บุคคลตัวอย่างในตำบลหนองไม้ไผ่	๔
การละเอ่นพื้นบ้าน	๑๓
ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอาชีพท้องถิ่น	๓๐

ที่มาของ “หนองไม้ໄไฟ”

ประวัติคำลือนองไม้ไฟ อําเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

ความเป็นมาของบ้านหนองไม้ไฟจากปัจจุบันย้อนหลังไปประมาณปี ๒๕๐๐ – ๒๕๐๕ ได้มีประชาชนได้เดินทางเข้ามาเพื่อหาที่ทำกิน ซึ่งส่วนมากมาจากอำเภอโขคชัย สมัยนั้นยังไม่ได้แยกเป็นอําเภอหนองบุญมาก ซึ่งมีประชาชนยังไม่มากนักสมัยนั้นสิ่งที่ขาดแคลนมากที่สุดคือ น้ำดื่มน้ำใช้และทุกคนที่มาจับของที่ทำกินได้ปลูกเป็นกระثอมที่ครัวที่มั่นและประชาชนก็ได้เลาะแสวงหาหนองน้ำ ซึ่งพอเมื่อยุ่งเมื่อเวลาฝนตก แต่เมื่อยุ่งหนองนึงซึ่งมีไม้ไฟเกิดขึ้นรอบหนองน้ำ ซึ่งมีซ้างป่าลงมาดื่มน้ำอยู่เป็นประจำ หนองน้ำมีขนาดกว้างพอที่ซ้างจะพอดีได้ทั้งโขลง เมื่อประชาชนเข้ามาอยู่มากขึ้นซ้างก็หนีไปอยู่ที่อื่นจนหมด ประชาชนก็ได้อาศัยน้ำในหนองนี้ได้ใช้ได้ดีมกิน เพราะมีไม้ไฟขึ้นอยู่ที่หนองจึงตั้งชื่อว่า “หนองไม้ไฟ” และได้ตั้งชื่อบ้านว่า “หนองไม้ไฟ” ตามไปด้วย

เป็นตำบลที่มีความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งสืบทอดกันมาเป็นลำดับ มีเอกลักษณ์ที่โดยเด่นด้านภาษาพื้นบ้าน (มุขปาฐะ) คือ ภาษาโคราช การแสดงพื้นบ้าน (เพลงโคราช) และอาชีพพื้นบ้าน ตลอดจนวัฒนธรรม

ปราษฎ์ชาวด้าน

ประชญ์ ด้านประวัติ หนองไม่ไฟ

ชื่อ พระครุเวพุสาราก
อายุ ๕๗ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๔ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ประวัติ ต.หนองไม่ไฟ

ความเป็นมาของบ้านหนองไม่ไฟจากปัจจุบันย้อนหลังไปประมาณปี ๒๕๐๐ – ๒๕๐๕ ได้มีประชาชนได้เดินทางเข้ามาเพื่อหาที่ทำการที่ทำกิน ซึ่งส่วนมากมาจากอำเภอโขศรี สมัยนั้นยังไม่ได้แยกเป็นอำเภอหนองบุญมาก ซึ่งมีประชาชนยังไม่นำกันกับสมัยนั้นสิ่งที่ขาดแคลนมากที่สุดคือน้ำดื่ม ใช้และทุกคนที่มาจับจองที่ทำการได้ปัลูก เป็นกระท่อมที่ใครที่มันและประชาชนก็ได้เสาะแสวงหาหนองน้ำซึ่งพอเมื่อถึงเวลาฝนตกแต่เมื่อยุ่นหนองนั้น ซึ่งมีไม่ไฟเกิดขึ้นรอบหนองน้ำซึ่งมีร้างป่าลงมาลุ่มน้ำอยู่เป็นประจำ หนองน้ำนี้ก็คงพอที่ซ้างจะพอดื่มได้ทั้ง ใกล้ลงเมื่อประชาชนเข้ามาอยู่มากขึ้นช่างก็หนีไปอยู่ที่อื่นจนหมด ประชาชนก็ได้อาศัยน้ำในหนองนี้ได้ใช้ได้ดี กิน เพราะน้ำไม่ไฟขึ้นอยู่ที่หนองจึงคงซื้อว่าหนองไม่ไฟแล้วก็ได้ตั้งชื่อบ้านว่า หนองไม่ไฟตามไปด้วย

ด้านประชลู๊ชาวบ้านด้านการดำเนินชีวิต

ชื่อ นายประโคน พนกระโทก

อายุ ๕๗ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบัวมหาก จ.นครราชสีมา

แม้ว่าชีวิตของชาวบ้านเมื่อก่อนจะคุ้มเรียบง่ายกว่าทุกวันนี้ และยังอาศัยธรรมชาติและแรงงานเป็นหลักในการทำมาหากิน แต่พวกราษฎร์ต้องใช้สติปัญญาที่บรรพบุรุษถ่ายทอดมาให้เพื่อจะได้อยู่รอด ทั้งนี้เพราะปัญหาต่างๆ ในอดีตที่ยังมีไม่น้อย โดยเฉพาะเมื่อกรอบครัวมีสมาชิกมากขึ้น จำเป็นต้องขยายที่ทำกิน ต้องหักร้างถางพงนูกเบิก พื้นที่ทำกินใหม่ การปรับพื้นที่บ้านคันนาเพื่อทำนาซึ่งเป็นงานที่หนัก การทำไร่ทำนา ปลูกพืชเดี่ยงสัตว์ และคุ้มครองภัยให้เดินทางและได้ผล เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ การจับปลาล่าสัตว์ก็มีวิธีการ บางคนมีความสามารถมาก รู้ว่าเวลาไหนที่適合และวิธีใดจะจับปลาได้ที่สุด คนที่ไม่เก่งก็ต้องใช้เวลานานและได้ปลาด้วยการล่าสัตว์ก็เข่นเดียวกัน

การจัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ก็เป็นความรู้ความสามารถที่มีมาแต่โบราณ คนทางภาคเหนือรู้จักบริหารน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการบริโภคต่างๆ โดยการจัดระบบแม่น้ำฝาย มีการจัดแบ่งปันน้ำกันตามระบบประเพณีที่สืบทอดกันมา วิธีน้ำหน้าที่ทุกคนยอมรับ มีคณะกรรมการจัดสรรน้ำตามสัดส่วนและตามพื้นที่ทำกินนับเป็นความรู้ที่ทำให้ชุมชนต่างๆ ที่อาศัยอยู่ใกล้กันน้ำ ไม่ว่าต้นน้ำหรือปลายน้ำ ได้รับการแบ่งปันน้ำอย่างบุติธรรม ทุกคนได้ประโยชน์และอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

การดำเนินชีวิตประจำวันกีฬาเดียวกัน ชาวบ้านเชื่อว่าจะต้องรักษาความสมดุลในความสัมพันธ์สามด้าน คือ

- ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนบ้านในชุมชนความสัมพันธ์ที่ดี มีหลักเกณฑ์ที่บรรพบุรุษได้สั่งสอนมา เช่น ถูกควรปฏิบัติอย่างไรกับพ่อแม่ กับญาติพี่น้อง กับผู้สูงอายุ คนเฒ่าคนแก่ กับเพื่อนบ้าน พ่อแม่ครัวเรียงคู่กอกอย่างไร ความเอื้ออาทรต่อกันและกัน ช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะในยามทุกข์ยากหรือมีปัญหา ไคร มีความสามารถพิเศษก็ใช้ความสามารถนั้นช่วยเหลือผู้อื่น เช่น บางคนเป็นหมอยา ก็ช่วยดูแลรักษาคนเจ็บป่วยไม่สบายโดยไม่คิดค่ารักษา มีแต่เพียงการยกครูหรือการรำลึกถึงครูนาอาจารย์ที่ประสาทวิชามาให้เท่านั้น หมอยาต้องทำมาหากินโดยการทำมาหากิน เลี้ยงสังกัดที่มีอนกับชาวบ้านอื่นๆ บางคนมีความสามารถพิเศษด้านการทำมาหากิน ก็ช่วยสอนลูกหลานให้มีวิชาไปด้วย

- ความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคนในครอบครัวในชุมชน มีกฎเกณฑ์เป็นข้อปฏิบัติและข้อห้ามอย่างชัดเจน มีการแสดงออกทางประเพณี พิธีกรรมและกิจกรรมต่างๆ เช่น การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ การบายศรีสุ่บวัณ เป็นต้น

- ความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ผู้คนสมัยก่อนพึ่งพาอาศัยธรรมชาติแบบทุกด้าน ตั้งแต่อาหารการกิน เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยา הרักษาโรควิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในอดีตยังไม่พัฒนาถาวรหามีเมื่อวันนี้ ยังไม่มีระบบการค้าแบบสมัยใหม่ ไม่มีตลาด คนไปปัจจุบลาล่าสัตว์ เพื่อเป็นอาหารไปวันๆ ตัดไม้เพื่อสร้างบ้านและใช้สอยตามความจำเป็นเท่านั้น ไม่ได้ทำเพื่อการค้า ชาวบ้านมีหลักเกณฑ์ในการใช้สิ่งของในธรรมชาติ ไม่ตัดไม้ อ่อน ทำให้ดันไม้ในป่าเข้าแน่นดันที่ถูกตัดไปได้ตลอดเวลา

บุคคลตัวอย่างใน
ตำบลหนองไม้ไผ่

บุคคลตัวอย่างด้านการใช้ภาษาท้องถิ่น

ชื่อ นางมะลิ พนกระโภก
 อายุ ๗๘ ปี
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒๑ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ
 อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

อุดมการณ์

ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่บรรพบุรุษได้สอนและได้ใช้มาตั้งแต่เกิดคิด
 ว่าการจะมาเปลี่ยนเป็นภาษาอื่นในแบบปัจจุบันนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและภาษา
 ถิ่นเป็นภาษาดั้งเดิมน่าจะอนุรักษ์ไว้เพื่อคงสภาพความเป็นภาษาท้องถิ่นให้
 คงอยู่ต่อไป

บุคคลตัวอย่างด้านการใช้ภาษาท้องถิ่น

ชื่อ นางอ้อม บิมกราโถก

อายุ ๓๐ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๗ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

อุดมการณ์

ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่บรรพบุรุษได้สอนและได้ใช้มาตั้งแต่เกิดคิด
ว่าการจะมาเปลี่ยนเป็นภาษากลางในแบบปัจจุบันนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและภาษา
ถิ่นเป็นภาษาดั้งเดิมน่าจะอนุรักษ์ไว้เพื่อคงสภาพความเป็นภาษาท้องถิ่นให้
คงอยู่ต่อไป

บุคคลตัวอย่างด้านการใช้ภาษาท้องถิ่น

ชื่อ นางสุนิสา พันธ์สำโรง

อายุ ๔๕ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๘ ต.หนองไม้ไผ่

อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

อุดมการณ์

ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่บรรพบุรุษได้สอนและได้ใช้มาตั้งแต่เกิดคิด ว่าการจะมาเปลี่ยนเป็นภาษาอื่นในแบบบังบังนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและภาษาถิ่นเป็นภาษาดั้งเดิมที่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อคงสภาพความเป็นภาษาท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

บุคคลตัวอย่างด้านการใช้ภาษาท้องถิ่น

ชื่อ นางบัญญ พาติกระโภก

อายุ ๕๗ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๘ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ

อ.หนองนุ้ยมาก จ.นครราชสีมา

อุดมการณ์

ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาที่บรรพบุรุษได้สอนและได้ใช้มาตั้งแต่เกิดคิด
ว่าการจะมาเปลี่ยนเป็นภาษากลางในแบบบังจูบันนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและภาษา
ถิ่นเป็นภาษาดั้งเดิมไม่จะอนุรักษ์ไว้เพื่อคงสภาพความเป็นภาษาท้องถิ่นให้
คงอยู่ต่อไป

การละเล่นพื้นบ้าน

ด้านการแสดง วงศ์荷

ชื่อ นายบุญเยี่ยม รัตนโชติ
 อายุ ๖๕ ปี
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม้ไผ่
 อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ประวัติ

วงศ์荷

วงศ์荷 ไทยประเทาหนึ่งซึ่งประกอบด้วยเครื่องดนตรีพสมหัตติ ศีรี เป้า เป็นวงศ์荷ที่ใช้บรรเลงเพื่อขับกล่อม ไม่นิยมบรรเลงในการแสดงใด ๆ

วงศ์荷นี้ แบน คือ

๑. วงศ์荷เครื่องสี่ เป็นวงศ์荷ที่รวมเอาการบรรเลงพิณและการขับไม้ ซึ่งมีมาแต่โบราณเข้าด้วยกัน เกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยอยุธยา มีเครื่องดนตรี ๔ ชิ้น คือ

๑.๑ หับ (ปัจจุบันเรียกว่า โหน) เป็นเครื่องควบคุมจังหวะ

๑.๒ ซอสามสาย

๑.๓ กระฉบปี่

๑.๔ กรับพวง (ผู้ขับร้องเป็นผู้ตักกรับพวง)

วงศ์荷เครื่องสี่นี้คือฝ่ายเป็นผู้บรรเลง ต่อมามีนิยมฟัง วงศ์荷กันแพร่หลาย ผู้มีบรรดาศักดิ์จึงนิยมให้ผู้ที่ถูงฟังหัดบรรเลงบ้างและได้รับความนิยมสืบทอดมา

๒. วงศ์荷เครื่องหก คือ วงศ์荷เครื่องสี่ซึ่งเพิ่มเครื่องดนตรีอีก ๒ อย่าง คือ รำมะนา สำหรับตีกำกับจังหวะคู่กับหับ และขาลุบ (ปัจจุบันเรียกว่า ขาลุยเพียงขอ) สำหรับเป้าดำเนินทำนอง และเปลี่ยนใช้นั่ง

แทนกรับพวง นับเป็นการบรรเลงที่มีเครื่องดนตรีครบทั้งคิด สี ตี และเป่า กีกิชั่นในตอนปลายสมัยอยุธยา

3. วงໂหรີເຄື່ອງເດືຍວ ອຣີມໂຫຣີເຄື່ອງເລັກ ຄື່ອ ວົງໂຫຣີທີ່ໄດ້ເພີ່ມເຄື່ອງດຸນຕີແລະປັບປຸງແປລັນໄມ ໂດຍລຳດັບຕັ້ງແຕ່ສັນຍັດຕົນໂກສິນທີ່ຕອນຕັ້ນ ຄັ້ງແຮງເພີ່ມຮະນາດເອກແລະໜ້ອງວາງ (ພາຍຫລັງເຮີຍກວ່າ ຜ້ອງ ກລາງຫຼື່ອໜ້ອງນ ໂຫຣີ) (ດູ ຜ້ອງນ ໂຫຣີ ປະກອບ) ຕ່ອມຈຶ່ງໄດ້ເພີ່ມຂອດຕົວແລະຂອງສູ້ ສ່ວນກະຈັບປິ່ນນີ້ ເປັນປິ່ນໃຊ້ຈະເຫັນເນື່ອງຈາກເວລານຽດເລັງຈະເຂົ້າວາງຮາບໄປກັບພື້ນ ຜົ່ງຕ່າງກັນກະຈັບປິ່ນທີ່ຕ້ອງດັ່ງຕື່ມ ທັນນີ້ໃຊ້ຮອງຮັບສາຍແລະບັນດັບເສີບກີ່ເຮີຍລຳດັບມີຮະຍະເໝາະສົມກວ່າກະຈັບປິ່ນ ເວລານຽດຈຶ່ງທຳໄໝໃຊ້ ນີ້ຕື່ມໄດ້ສະດວກແລະແກລ່ວຄຸລ່ວກວ່າ ນອກຈາກນີ້ຈະເຫັນສາມາດທຳເສີຍໄດ້ດັ່ງແລະທຳເສີຍໄດ້ມາກກວ່າ ກະຈັບປິ່ນ

ບັງຈຸບັນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງດຸນຕີຕັ້ນນີ້

1. ຊອສານສາຍ 1 ຄັ້ນ ດຳເນີນທຳນອງໂດຍເກີນບ້າງ ພວນບ້າງ
2. ຊອດົງ 1 ຄັ້ນ ດຳເນີນທຳນອງໂດຍເກີນບ້າງ ພວນບ້າງ
3. ຊອງສູ້ 1 ຄັ້ນ ດຳເນີນທຳນອງປິ່ນເຊີງຫຍອກລື້ອງຢັ້ງເຂົ້າໄປກັບທຳນອງເພັງ
4. ຈະເບີ 1 ຕົວ ດຳເນີນທຳນອງໂດຍເກີນບ້າງ ຮັວບ້າງ ແລະເວັ້ນທ່າງບ້າງ
5. ຂຸ່ຍເພີ່ງອອ 1 ເລາ ດຳເນີນທຳນອງເກີນບ້າງ ໂຫຍຫວນບ້າງ
6. ຮະນາດເອກ 1 ຮັງ ດຳເນີນທຳນອງເກີນບ້າງ ກຮອບ້າງ ທຳນ້າທີ່ເປັນຜູ້ນໍາວາງ
7. ຜ້ອງວາງ (ເຮີຍກວ່າ ຜ້ອງກລາງຫຼື່ອໜ້ອງນ ໂຫຣີ) 1 ວ ດຳເນີນທຳນອງເນື້ອເພັງເປັນຫລັກຂອງວາງ
8. ໂໂນ 1 ລູກ ຮຳນະນາ 1 ລູກ ຕີສອດສລັບກັນ ຄວບຄຸມຈັງຫວະໜ້າທັບ
9. ປື້ນ 1 ອຸ່ງ ຄວບຄຸມຈັງຫວະຍ່ອຍ ແບ່ງໃຫ້ຮັຈງຫວະໜັກເນາ

4. ວົງໂຫຣີເຄື່ອງຄູ່ ຄື່ອ ວົງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວທີ່ໄດ້ເພີ່ມຮະນາດທຸ່ມແລະໜ້ອງວາງເລັກເຂົ້າໃນວາງ ທີ່ນີ້ເນື່ອງດ້ວຍ ໃນຮັບສານຍພຣະບານສມເຈົ້າພຣະນັ້ງເກົລ້າເຂົ້າອູ່ຫວ້າ ວົງປີພາຫຍ໌ໄດ້ເພີ່ມຮະນາດທຸ່ມແລະໜ້ອງວາງເລັກເຮີຍກວ່າ ວົງປີພາຫຍ໌ເຄື່ອງຄູ່ ວົງໂຫຣີຈຶ່ງເພີ່ມເຄື່ອງດຸນຕີຕັ້ງກຳລ່າວບ້າງ ນອກຈາກນັ້ນຍັງເພີ່ມຂອດຕົວແລະຂອງສູ້ຂັ້ນເປັນ ອຍ່າງຄະ 2 ຄັ້ນ ເພີ່ມຈະເບີເປັນ 2 ຕົວຂຸ່ຍນັ້ນຄົມມືແຕ່ຂຸ່ຍເພີ່ງອອ ຈຶ່ງເພີ່ມຂຸ່ຍຫລືບອີກ 1 ເລາ ສ່ວນຂອດ ສານສາຍກີ່ເພີ່ມຂອດສານສາຍຫລືບອີກ 1 ຄັ້ນ ແລະເພີ່ມຈາບເລັກອີກ 1 ອຸ່ງດ້ວຍ

ບັງຈຸບັນວາງໂຫຣີເຄື່ອງຄູ່ປະກອບດ້ວຍເຄື່ອງດຸນຕີຕັ້ນນີ້

ຊອສານສາຍ 1 ຄັ້ນ ໜ້າທີ່ເໝື່ອນໃນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວ

ຊອສານສາຍຫລືບ 1 ຄັ້ນ ບຽດເຮັດວຽກກັບເຄື່ອງດຳເນີນທຳນອງອື່ນ ຈ

ຊອດົງ 2 ຄັ້ນ ໜ້າທີ່ເໝື່ອນໃນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວ

ຊອງສູ້ 2 ຄັ້ນ ໜ້າທີ່ເໝື່ອນໃນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວ

ຈະເບີ 2 ຕົວ ໜ້າທີ່ເໝື່ອນໃນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວ

ຂຸ່ຍເພີ່ງອອ 1 ເລາ ໜ້າທີ່ເໝື່ອນໃນວາງໂຫຣີເຄື່ອງເດືຍວ

ขุ่ยหลีบ 1 เล่า คำเนินทำนองเก็บบ้าง ให้หวานบ้าง สอดแทรกทำนองเล่นถือไปทางเสียงสูง
ระนาดเอก 1 ร่าง หน้าที่เหมือนในวงมหรีเครื่องเดี่ยว
ระนาดทุ่ม 1 ร่าง คำเนินทำนองเป็นเชิงหยอกถือข่าวเย้าให้กิດอารมณ์ครึ่กครื้น
ฟ้องวง 1 วง หน้าที่เหมือนในวงมหรีเครื่องเดี่ยว
ฟ้องวงเด็ก 1 วง คำเนินทำนองเก็บที่ ๆ บ้าง สะบัดบ้าง สอดแทรกทำนองไปทางเสียงสูง
โภน 1 ลูก รำณะ 1 ลูก หน้าที่เหมือนในวงมหรีเครื่องเดี่ยว
ผึง 1 คู่ หน้าที่เหมือนในวงมหรีเครื่องเดี่ยว
กลาเด็ก 1 คู่

ด้านการแสดง รำวงสรวง

ชื่อ นางอุคม กกกรະไหก
อายุ ๕๒ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒๗ หมู่ที่ ๑๗ หนองไม้ผึ่ง¹
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการแสดง รำบวงสรวง

ชื่อ นางปรางค์ แคนกระโทก
อายุ ๖๐ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการแสดง รำนาวสสรวง

ชื่อ นางปราณีน้อย พิยกระโทก
อายุ ๖๑ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๙๖ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไผ่
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการแสดง รำบวงสรวง

ชื่อ นางไว้ เนียมสำโรง
 อายุ ๕๗ ปี
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๓๑ หมู่ที่ ๘ ต.หนองไม่ໄ่
 อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการแสดง รำบวงสรวง

ชื่อ นางเปลื้อง พันธ์สำโรง
อายุ ๖๐ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ที่ ๘ ต.หนองไม่ໄพ
 อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา
ประวัติ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ภาคอีสาน) ลักษณะพื้นที่โดยทั่วไปของภาคอีสานเป็นที่ราบสูง มีแหล่งน้ำจากแม่น้ำโขง แบ่งตามลักษณะของสภาพความเป็นอยู่ ภูมิและชนบทธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน ประชาชนมีความเชื่อในทางไสยศาสตร์มีพิธีกรรมบูชาภูตผีและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การแสดงจึงเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และสะท้อนให้เห็นถึงการประกอบอาชีพและความเป็นอยู่ได้เป็นอย่างดี

การแสดงของภาคอีสานเรียกว่า เชิ่ง เป็นการแสดงที่ค่อนข้างเร็ว กระฉับกระเฉง สนุกสนาน เช่น เชิ่งกระติบ ข้าว เชิ่งโปงลาง เชิ่งกระหยิบ เชิ่งสวิง เชิ่งดึงครกคึ่งสาก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี ฟ้อนที่เป็นการแสดงกล้วยกับภาคเหนือ เช่น ฟ้อนกูไท (ผู้ไท) เป็นต้น

ເຊື້ອສົງ

ເປັນກາລະເລີນພື້ນເມືອງຂອງກາຕະວັນອອກເຈິຍແນ້ນບ້ອ ໃນທົ່ງຄືນອໍານາໂຫຍາງຕາດ ຈັງຫວັດກາພສິນຮູ້ ເປັນ
ກາລະເລີນເພື່ອສ່າງສ່ຽນດ້ານຈົດໃຈຂອງປະຊາທິປະໄຕໃນທົ່ງຄືນ ຜົ່ງມີອາຊີພໃນກາຈັບສັດວິນ້າ ໂດຍມີສົງເປັນຄື່ອງມືອ
ຫລັກ ໃນປີ ພ.ຜ. ๒๕๑๕ ທ່ານຜູ້ເຂົ້າຢາຍຸນາກູໍພິລີປີໄທ ກຣມສຶກປາກ ຈຶ່ງໄດ້ນຳທ່າເຊື້ອສົງປະກິບປະຫຼອງທົ່ງມາປັບປຸງໃຫ້
ເປັນທ່າທ່ຳກະບັນກາຮັງເຖິງ ໂດຍສອດຄລື້ອງກັບທ່ວງທ່ານອອນຕົວ ທີ່ມີສັກຍະສຸກສານຮ່າເງິນ ເຄື່ອງຄົນຕົວ ທີ່ໃຊ້
ບຣາລົງປະກອບກາຮັດເສດງຫຼຸດເຊື້ອສົງ ໄດ້ແກ່ ກລອງຍາວ ກລອງແຕ່ຕະ ແກ້ນ ມ້ອນ ກົ້ນແກ້ນ ຜົ່ງ ຈາບ ກຣັບ

ກາຮແຕ່ງກາຍ

ຍ້າຍ ສວມເສື້ອມ່ອ່ອມ ນຸ່ງກາງເກງຫາກົວຍ ມີຜ້າຂາວມ້າໄປກີ່ສົມະແລະຄາດເວາ ນີ້ດີອີກຂ່ອງ
ຫຍຸງ ນຸ່ງຜ້າຊື່ພື້ນບ້ານອີສານ ຜ້າມັດໜໍມີເຫັນຍາວຄຸມໆນໍາ ສວມເສື້ອຕາມລັກຍະຜູ້ຫຍຸງຫາວູກໄທ ຄື່ອສວມເສື້ອແບນ
ກຣະນອກຄອປິດ ຜ່າອກ ປະດັບເຫົົ່າຍູ້ໄລຂະສົເງິນ ປັຈຈຸບັນໃຫ້ກະດຸມພລາສົດກີ່ສີຂາວແບນ ຂົບໝາຍເສື້ອ ຄອ ປ່າຍ
ແບນ ແລະຂົບັນຜ່າອກຕລອດແນວຕໍ່ຜ້າສີຕັດກັນ ເຊັ່ນ ສີເບີຍວະຄົນແດງ ຮີ້ອສວມເສື້ອກຣະນອກຄອປິດ ຜ່າອກ ມ່ນສໄນ
ເລື່ອງທັນຕົ້ວເສື້ອ ສວມສົ່ວຍຄອໂລຮະທຳດ້ວຍເງິນ ໄສ່ກຳໄລຂໍ້ມືອແລະກຳໄລຂໍ້ເທົ່າ ພມເກຳລ້າມວຍສູງໄວ້ກຳລາງສົມະ ທັດ
ດອກໄນ້ ມີຄື່ອສົງ

ເຊື້ອໂປ່າງ

ໂປ່າງລາງເຄີມເປັນຫຼືອຂອງໂປ່າງທີ່ແບນອູ້ທີ່ຄອຂອງວັຕ່າງ ໂປ່າງທຳດ້ວຍໄມ້ຫຼືອໂລຮະ ທີ່ເຮົາກວ່າໂປ່າງພະລັງສ່ວນລ່າງ
ປາກຂອງນັນໂດຫຼືອພອງອອກ ໃນສົມຍໂບຮາມຫາວີ້ສານເວລາເດີນທາງໄປຄ້າຍຍັງຕ່າງແດນ ໂດຍໃຫ້ບຽກຮູກສິນຄໍາ
ບັນຫລັງວ່າ ຍກເວັ້ນວັຕ່າງພຣະເປັນວັນທີໃຫ້ນ້ານ້າບວນຜູກໂປ່າງລາງໄວ້ຕຽກຄາງສ່ວນບັນນອງຕ່າງ ເວລາເດີນຈະ
ເລື່ອງໜ້າທີ່ຫວາທີ່ສັບກັນໄປ ທຳໄໜ້ກົດເສີຍຈັງ ຜົ່ງມີສັ້ນຜູ້ຜູ້ພອກໃຫ້ທຣານວ່າຫວ້ານ້າບວນອູ້ທີ່ໄດ້ ແລະກຳລັງ
ນຸ່ງໜ້າໄປທາງໄໝນເພື່ອປັບກັນນີ້ໃຫ້ຫຼັງທາງ

ສ່ວນຮະນາດ ໂປ່າງລາງທີ່ໃຊ້ເປັນຄົນຕົວປັຈຈຸບັນນີ້ ພບມາກທີ່ຈັງຫວັດກາພສິນຮູ້ ເຮົາກວ່າ "ຂອລອ" ຫຼືອ "ເກະດອ" ດັ່ງ
ເພັນລື່ອສໍາຫັນເຈັກວ່າ "ຫົວໄປກ ກຣະໂຫດແຫວນຄອ ຕີຂອດອົດຈັງໄປໜ່າງອ່າ" ຂໍ້ອ "ຂອລອ" ໄນຄ່ອຍໄພພະລັງສົມະ ມີຄື່ອງ
ຕັ້ງໜ້ອໃຫ່ນວ່າ "ໂປ່າງລາງ" ແລະນິຍມເຮົາກົນມາຈານຈົງປັຈຈຸບັນ ໄນທີ່ນຳມາທຳເປັນໂປ່າງລາງທີ່ນິຍມກັນໄດ້ແກ່ ໄນມະຫາດ
ແລະໄນ້ຫຼາກເຫຼື່ອມ

ກາຮເລີນທ່ານອອນຄົນຕົວຂອງໂປ່າງລາງຈະໃຫ້ລາຍເດີຍກັນກັນ ແກ້ນ ແລະພິບ ລາຍທີ່ນິຍມນຳມາຈັດທ່າປະກອບກາຮັດ
ເຫັນ ລາຍຄົມພັດພວກ ລາຍຊ້າງຫື້ນູ້ ລາຍແມ່ຫ້າງຄລ່ອມລູກ ລາຍນກໄຫວບິນຫ້າມຫຼຸງ ລາຍແມ່ງກູ່ຕອມຄອກ ລາຍກາເຕັ້ນກົອນ
ເປັນດັ່ນ

ເຄື່ອງແຕ່ງກາຍ ໃຊ້ຜູ້ແສດງຫຍຸງລໍວ່າສວນເສື້ອແບນກຣະນອກສີພື້ນ ນຸ່ງຜ້າມັດໜໍໃຫ້ພ້າສໄປເລື່ອງໄຫລ໌ ຜູກໂບວ່າຕຽກເວາ

ພມເກົດ້ານວຍທັດຄອກໄນ້

เครื่องดนตรี ใช้คนตีพื้นเมืองอีสาน ลายโปงลงหรือลายอื่นๆ

ເຊື້ອງຕັ້ງຫວາຍ

เชิญตั้งหัวข้อ เป็นการร่วมเพื่อนบูชาสั่งศักดิ์สิทธิ์ ในพิธีขอขนาดของชาวจังหวัดคุณราชนี ภาคหลังนิยมแสดงในงานนักขัตฤษ์และต้อนรับแขกผู้มีเกียรติของภาคอีสาน ครุนาภีศิลป์พื้นเมือง วิทยาลัยนาฏศิลป์ปรือบอึค กรมศิลปากร ได้ประยุกต์และจัดกระบวนการร่วม 12 ท่า จากท่ารำแม่น้ำท่อสาน

โดยผู้แสดงแต่งกายห่มผ้าคาดอก ผุ้งชินฝ่ายมัดหนึ่มีเชิง เก้าอี้งามสูง

เครื่องดูดตัวพื้นเมืองที่ใช้บรรเลงประกอบคือ โปงลาง แคน พิน ซอ กົງແກ້ນ ຈິ່ງ ແລະ ລາບ

ເອົ້າໂຄສະນາ

เป็นชุดฟ้อนที่ได้แบบอย่างมาจากเชิงกราดีบข้าว โดยเปลี่ยนจากกราดีบข้าวมาเป็นกราดหัง ซึ่งเป็นภาษาชนะทำด้วยไม้ไผ่ มีลักษณะคล้ายกระถุงแต่มีขนาดเล็กกว่า เชิงกราดหัง เป็นการแสดงอย่างหนึ่งของชาวภาคสินธุ์ โดยนำกอกกุนิราษณ์ได้ประดิษฐ์ขึ้น โดยคัดแปลงและนำเอาท่าฟ้อนจากเชิงอื่นๆ เช่น เชิงกราดีบข้าว เชิงสาละวันฯ เข้ามาสมพسانกันแล้วมาจัดกราดหังใหม่มีอยู่ 19 ท่า ซึ่งมีชื่อเรียกด้วยกัน เช่น ท่าไห้ว่า ท่าไฟ ท่าโปรดกอกไม้ ท่าขับสะโพก ท่าจับคู่ถือกะหัง ท่านั่งเกี้ยว ท่าสับหน่อไม้ ท่าเย็นเกี้ยว ท่ารำส่าย ท่าเก็บผักหวาน ท่ากราดหังตั้งวง ท่าศัดหน้า ท่าสาละวัน ท่ากลองยาว ท่ารำวง ท่าชวนกลับ ท่าแยกวง ท่านั่งที่ได้ชื่อว่าเชิงกราดหังพระผ้าฟ้อนจะถือกราดหังเป็นส่วนประกอบในการแสดง

เครื่องเต่งกาย ฝ่ายหญิงส่วนเสื้อแขนกระบอกสีดำ หรือน้ำเงินคลิบขาว นุ่งผ้าชิ้นมัดหนี ผูกเกล้าวยหัดคอไม้ฝ่ายชายส่วนเสื้อม่อช่องทางเด็กวัย ใช้ผ้าขาวม้าคาดเอว และโพกศรีษะ
เครื่องดนตรี ใช้คันตระพื้นเมืองอีสานซึ่งประกอบด้วย กลองยาว ฉบับ และจึง ซึ่งเป็นเครื่องกำกับจังหวะ ใช้แก่นพิณ ปีแย้ม เป็นเครื่องคำเนินทำนอง

ເຊິ່ງກະໂປ່ງ

เป็นการละเล่นที่เน้นความสนุกสนานเป็นหลัก โดยใช้กระป๋อง หรือ กระถางพร้าว เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการเล่น เป็นที่น่าสังเกตว่าประเทศต่างๆ ในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น พลีปิน อินโดนีเซีย โดยเฉพาะมาเลเซีย มี การละเล่นซึ่งใช้กระถางประดับอยู่ ซึ่งมีอิฐร่องจากการเก็บเกี่ยวหัวแมลงที่จะมีการรื้นเริงและฉลองกัน บ้างก็ ช่วยกันขุดมะพร้าวและตำน้ำพริก จึงได้นำเอากระถางมะพร้าวมาคาดประดับจ้างหวะกันเป็นที่สนุกสนาน

ระบบภาษาของมาเลเซียเป็นภาษาแม่ที่ใช้เป็นภาษาสามัญแล้วว่า "เดนปุรง" หรือแม้แต่ประเทศกัมพูชา ก็มีการลงทะเบียนที่ใช้ภาษาเป็นอุปกรณ์ เช่นเดิยวกัน เช่น กะปิ คงไก่แบบอย่างมาจากรอบภาษาที่นิยมเล่นกันในกัมพูชาและແນບອືສານ ได้

ระบบกลางมีจังหวะเนินนาบ จึงมีการปรับปรุงใหม่โดยใช้เพลงพื้นเมืองอีสาน และยังนำเอาเพลงพื้นเมืองของอีสานได้มาใช้ประกอบอยู่คือเพลง เกรียงชันครูจ

เครื่องแต่งกาย เชิ้งกะโปีจะแบ่งผู้แสวงออกเป็น 2 ฝ่าย คือ หญิงและชาย ฝ่ายหญิงนุ่งชินพื้นเมืองอีสาน สวมเสื้อแขนงระบบทอก เก้าอี้พนมวายใช้พรหมรัดมวย ฝ่ายชายนุ่งกางเกงขา กวบ สวมเสื้อคอคลุม มีผ้าขาวม้าผูกเอว เครื่องคนตระ ใช้คนตระพื้นเมืองอีสาน แต่เด่นลายพื้นเมืองของอีสานได้คือ เกรียงชันครูจ

เชิ้งกะโปี หรือ เชิ้งกะลา นี้มีผู้ประดิษฐ์ขึ้นทำเป็นชุดฟ้อนที่แตกต่างกันออกไป เช่น

- วิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคตะวันออก จะใช้ถือการกระบวนกลางที่ไม่กล้ายกบัตร์บ้ำกลางของอีสานได้มากนัก และนำการละเล่นของพื้นเมืองของเด็กอีสานมาประกอบ เช่น การเดินกะโปี หรือ หมากกุ้งกึ้ง ๆ ฯ
- วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด จะใช้ถือการกระบวนกลาง ซึ่งพอจะเห็นเด็กว่าได้แบบอย่างมากจากกระบวนของอีสานได้ แต่ถ้ายังเดียวกับกระบวนกลางคือฝ่ายหญิงนุ่งโงกระเบน สวมเสื้อแขนงระบบทอก คล้องสไบผูกชายที่เอว ฝ่ายชายนุ่งโงกระเบนสวมเสื้อคอคลุมแบบสั้น มีผ้าขาวม้าพับทบด้านหน้า ทึ่งชาด้านหลัง

เชิ้งกระติบข้าว

เป็นการแสดงของภาคอีสานที่เป็นที่รู้จักกันดี และแพร่หลายที่สุดชุดหนึ่ง จนทำให้คนทั่วไปเข้าใจว่า การแสดงของภาคอีสานมีลักษณะเป็นการรำเชิ้งเพียงอย่างเดียว เชิ้งกระติบข้าวได้แบบอย่างมากจากการเชิ้งนั้งไฟ ซึ่งแต่เดิมเชิ้งอีสานจริงๆ ไม่มีท่าทางอะไร มีแต่กินเหล้ากินมือไม่สะเปะสะปะให้เข้ากันจังหวะเสียงกลองไปตามใจ (มีผู้นิยามว่า ฟ้อนตามแบบกรรมสรรพสามิต) โดยไม่ได้คำนึงถึงความสวยงาม นอกจากให้เข้าจังหวะกลอง ตอบมือไปตามเรื่องตามถุห์เหล้า

ในราوا พ.ศ. 2507 สมเด็จพระบรมราชินีนาถต้องการการแสดงของภาคอีสาน เพื่อต้อนรับสมเด็จพระนางเจ้าอะลีญา และเจ้าหญิงบีทริกซ์ แห่งประเทศเนเธอร์แลนด์ จึงมีการนำเอาเพลงอีสานคือ หนองลำจังหวะข้าวเรือ โดยมีท่าถวายบังคม ท่านกบิน ท่าเดิน ท่าคุดาว ท่าม้วนตัว ท่าสนุกสนาน ท่าปืนข้าวเหนียว ท่าโปรดอโภไม่ท่าบังแสงอาทิตย์ ท่าเตี้ย (รำเตี้ย) และในการแต่งกายครั้งแรกนั้นจะนุ่งผ้าชั้นห่มผ้าสไบ เก้าอี้พนมสูง แต่ไม่มีไกรยอมห้อยกระติบข้าว เพราะเห็นว่ารุ่งรัง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จทอดพระเนตร พระองค์จึงรับสั่งให้ไกรลักษณหนึ่งกองรำคูว่า ถ้าไม่ห้อยกระติบข้าว หรือห้อยกระติบข้าวแล้วจะเป็นอย่างไร ? คุณหญิงเบญจวรรณ อรวรรษ เป็นผู้ทดลองรำคู ครั้งแรกไม่ห้อยกระติบข้าวกันน่ำรักคี ครั้งที่สองรำโดยห้อยกระติบข้าวทุกคนก็คิดว่ากำลังน่ำรัก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งคำเดียวกับ "นำເອີ້ນດູດືນີ່" ผู้รำทุกคนก็พากันรับห้อยกระติบข้าวกันให้สูงทางไหล่ขวาทุกคน การเชิ้งครั้งนี้ ท่านผู้หญิงมณีรัตน์ บุนนาค เรียกชื่อว่า "เชิ้งอีสาน" ต่อมาเมื่อผู้นำเชิ้งอีสานไปแสดงกันทั่วไปแล้วเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า "เชิ้งกระติบข้าว"

เครื่องแต่งกาย ผู้แสวงใช้ผู้หญิงล้วน สวมเสื้อแขนงระบบทอกคลุมสีพื้น นุ่งผ้าชั้นมัดหมี่ ห่มผ้าสไบเฉียง ผม

เกลี่ยมวยหัดออกไม่ห้อยกระติบข้าวทางไหหล่ขาว
เครื่องดนตรี ใช้คนครีพื้นเมืองอีสาน ทำนองเช่น
อุปกรณ์การแสดง กระติบข้าว

หมายเหตุ กับ คำ พลิน

การเล่นหมายเหตุ กับ คำ พลิน เป็นการเล่นที่ไม่มีขั้นบทดายตัว สุดแท้แต่ผู้แสดงจะมีความสามารถ แสดงออกถือลิลา ท่าทาง ที่โอดโภน เป็นที่ประทับใจสาวๆ ได้มากน้อยเพียงใด ถ้าเล่นกันเป็นคู่ ฝ่ายหนึ่งจะต้องเป็นฝ่ายรุก อีกฝ่ายหนึ่ง จะต้องรับ แล้วผลลัพธ์เปลี่ยนกันไป ตามแต่โอกาสและปฏิกิริยา ให้พริบของผู้เล่น โดยอาจารย์ชุมเคช เดชกิมล แห่งวิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด เป็นผู้สอนพัฒนาการเล่นหมายเหตุ กับ คำ พลิน ให้อ่องسمบูรณ์แบบ ชุดเด่นของการแสดงอยู่ที่จังหวะ ลีลาและท่วงท่านของ ของดนตรี อันสนุกสนานเร้าใจ

ค้านการแสดง กิจกรรมผู้สูงอายุ ชุดดาวเด่นมอต์น

ชื่อ	นางสมหมาย พิศกระโภก	อายุ	๗๑	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๘๐ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางจัล พิศกระโภก	อายุ	๕๙	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๒๖/๑ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางต้วน จิตดอน	อายุ	๗๔	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๑๐ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางสกุล พาบุนทด	อายุ	๕๖	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางอึ้ง ศิริสวัสดิ์	อายุ	๖๗	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๙ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางสาวเยือน สีกกระโภก	อายุ	๖๐	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๒๑ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางนงศ์ ครั้งกระโภก	อายุ	๕๖	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๑๘ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางพันธ์ พาบุนทด	อายุ	๕๒	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางทองคำ จิตกระโภก	อายุ	๗๑	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางระจัน พึงพักแวง	อายุ	๖๘	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๔๓ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางส้ม วงศ์กระโภก	อายุ	๗๕	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๒๖ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			
ชื่อ	นางเกิด ชินภยณ	อายุ	๖๕	ปี
ที่อยู่	บ้านเลขที่ ๑๖ หมู่ที่ ๒ ต.หนองไม่ไฟ อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา			

ភ្នំពេញ ក្រុង
រាជធានីភ្នំពេញ

ทำเนียบนามครุภูมิปัญญาที่ให้ข้อมูล

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	ประเภทขององค์ความรู้
๑	พระอธิการเดิค ขนาดลาโร	๕๖	๔ ม.๑ ต.หนองไม่ไฟ	ประวัติหมู่บ้าน
๒	นายประطم พงกระโทก	๕๔	๑๗ ม.๕ ต.หนองไม่ไฟ	ประชญ์ชาวบ้าน
๓	นายเสนอ เนียมสำโรง	๕๕	๑๓๑ ม.๘ ต.หนองไม่ไฟ	ประชญ์ชาวบ้าน
๔	นายพรมทอง ลิทธิจังหวีด	๕๗	๕ ม.๕ ต.หนองไม่ไฟ	การจักสถาน
๕	นายมนัส ครามกระโทก	๕๙	๑๘ ม.๓ ต.หนองไม่ไฟ	เพลงโกรกฯ
๖	นางสกุล พาขุนทด	๕๗	๑๒๐ ม.๓ ต.หนองไม่ไฟ	การแสดงถ่าง
๗	นางพรรวิภา เนียมสำโรง	๕๗	๑๓๑ ม.๘ ต.หนองไม่ไฟ	ประชญ์ชาวบ้าน
๘	นางสาวพยุงค์ ดิษจังหวีด	๕๘	๕๕ ม.๑ ต.หนองไม่ไฟ	การทำขนมจี๊ด
๙	นางไย ชินพะเนว	๕๘	๕๘ ม.๕ ต.หนองไม่ไฟ	การทำขนมไทย
๑๐	นายคำรง พิงกระโทก	๕๖	๑๙๕ ม.๑ ต.หนองไม่ไฟ	การทำปุ๋ยชีวภาพ

ทำเนียบผู้ร่วบรวมข้อมูล

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	อายุ	ที่อยู่	
๑	พระ consonomศักดิ์ ปัญญาโร	๓๔	๔ ม.๑ ต.หนองไม่ไฟ	
๒	นายทดสอบ ศิริ			วัฒนธรรมจำพวกหนองบุญมาก
๓	นายทองดี คลุ้มกระโทก			สอนต.หนองไม่ไฟ

ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลหนองไม้ໄผ*

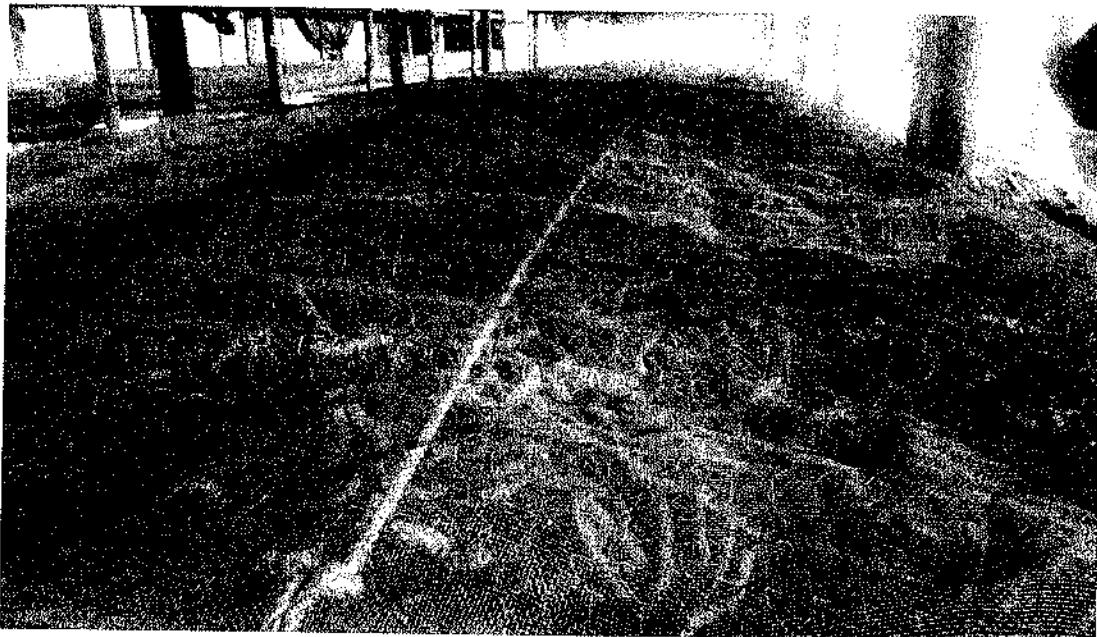
จำนวน 8 กลุ่ม

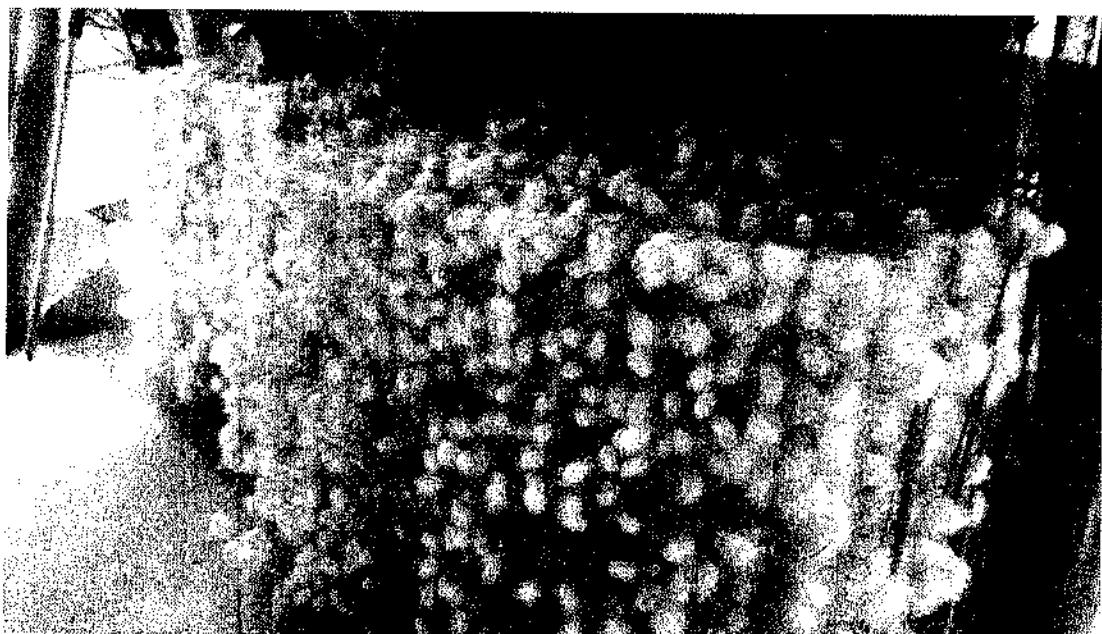
ลำดับ	ชื่อภูมิปัญญาชาวบ้าน	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1	การปลูกพืชสมุนไพร	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 1	<i>ผู้รับ</i>
2	-การปลูกกล้ามลักษณะพิเศษ -กองทุนแม่ของแผ่นดิน	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 3	
3	การเลี้ยงหม่อนไหม	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 4	<i>ผู้รับ</i>
4	ประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 5	<i>ผู้รับ</i>
5	การทำธุรกิจพอเพียง	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 6	<i>ผู้รับ</i>
6	การทำหน่อไม้ส้ม	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 7	
7	การจัดผ้างานพิธีการ	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 8	<i>ผู้รับ</i>
8	การแปรรูปขยะอินทรีย์เป็นอาหารอัดเม็ดสำหรับสัตว์	คณะกรรมการหมู่บ้าน หมู่ที่ 9	<i>ผู้รับ</i>

แหล่งเรียนรู้การปลูกกล้วยอະคาดิชส่างออก

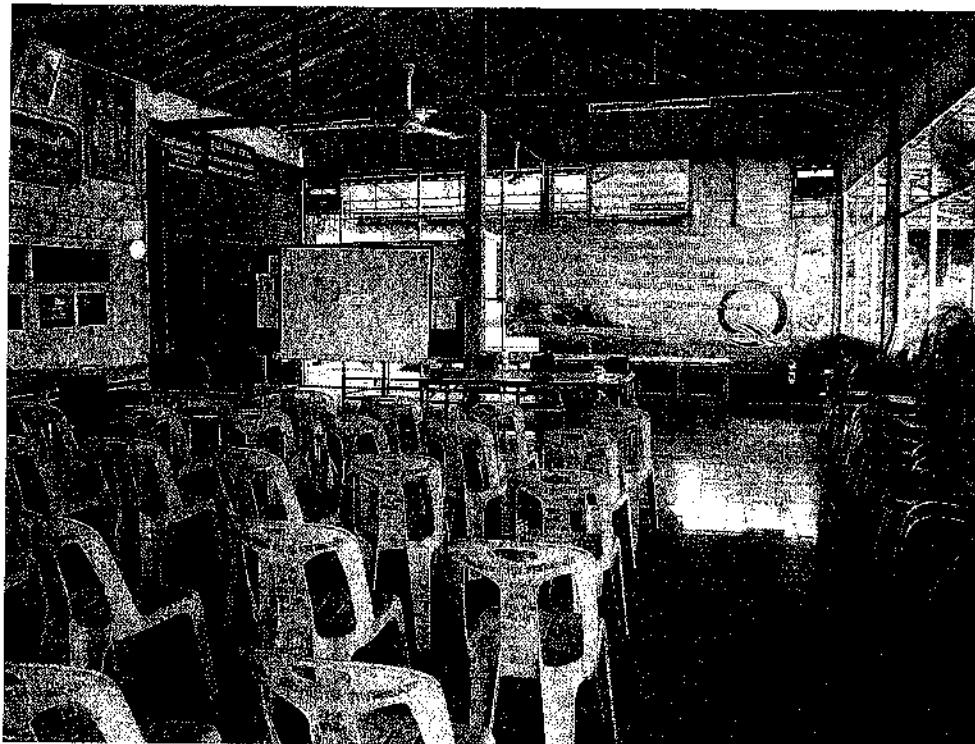

แหล่งเรียนรู้การเลี้ยงหม่อนไหม

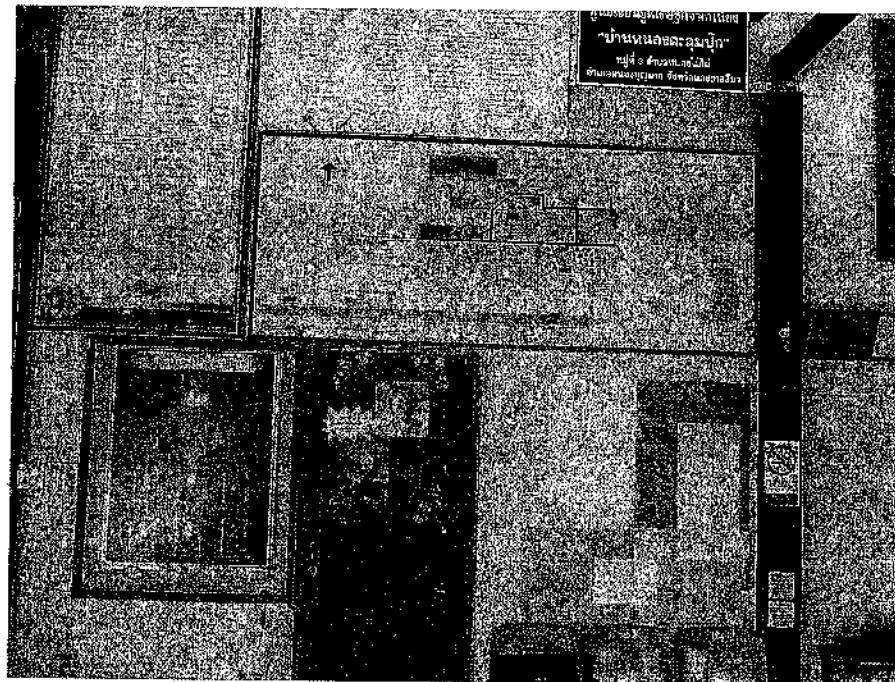

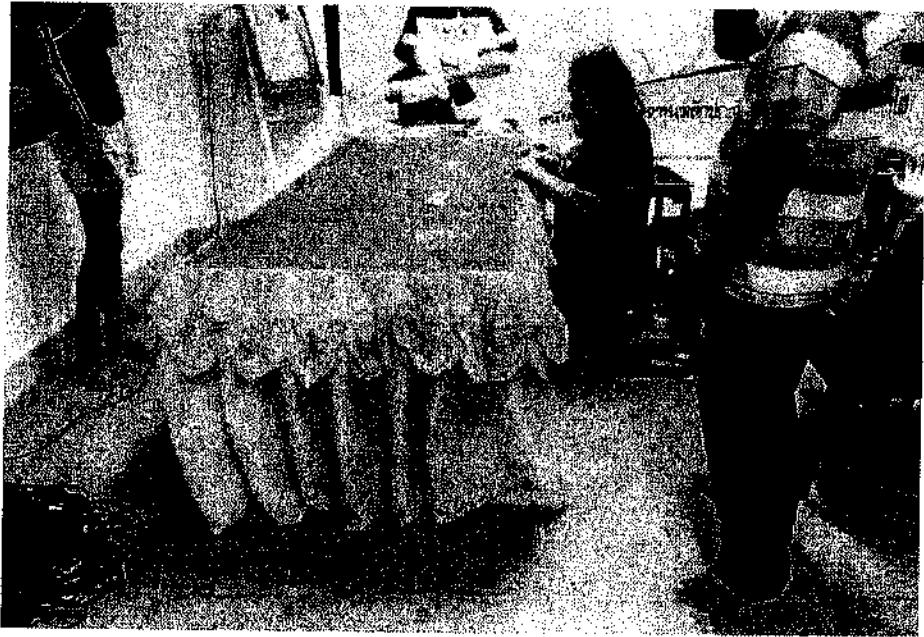
แหล่งเรียนรู้ศูนย์จัดการศัตtruพีชชุมชนดำเนินหน่องไม่ไฟ

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านหนองตะลุมปุก ตำบลหนององไม่ไฟ

แหล่งเรียนรู้การจัดทำผ้าพิชีการ

แหล่งเรียนรู้การผลิตดอกไม้จันทน์

ด้านการแสดง เพลงโกรก

ชื่อ นาย มนัส กรรมกระโภก
อายุ ๓๑ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไฟ
 อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

ประวัติการถ่ายทอด

ถึงแม้ปัจจุบันจะยุติการรับงานแสดงแล้วก็ตาม แต่ด้วยความเป็นศิลปินที่ยังไห้ยั่งยืนดีสาหริคและถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาอย่างยาวนานให้แก่ผู้สนใจฝึกษากายกุลถึงปัจจุบันนี้ นับว่า นายมนัส กรรมกระโภก เป็นศิลปินเพลงโกรกที่อนุรักษ์สืบทอดและสร้างสรรค์เพลงพื้นบ้านอีสาน ให้ดำรงความเป็นเอกลักษณ์ไว้ให้คนรุ่นหลังได้ภาคภูมิใจสืบไป

ด้านการแสดง เพลงโกร唆

ชื่อ นางสกุล พาบุนทด
อายุ ๕๐ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

อุปกรณ์และวิธีการเล่น

เด่นบนโรงเพลงขนาด ๓๙๗ เมตร หมอกเพลงชาย ๒ คน หญิง ๒ คน ผู้ดำเนินกระบวนการ หญิงสาวน เดือรัคคูป ขายสาวเมืองคอกลมหรือเสื้อเช็ต มีผ้าขาวม้าคาดหุง หมอกเพลงจะเริ่มนลงโรงว่าเพลงตั้งแต่ ๒๑.๐๐ น. ไปจนถึง ๐๖.๐๐ น. ของวันใหม่ เริ่มจากพิธีการ ไหว้ครูแล้วหมอบเพลงผู้ชายลงโรงก่อนร้องเพลงเกริ่น บอกให้รู้สึกเหตุที่ขัดให้มีการเล่นเพลงขึ้นเพื่ออะไร งานอะไร ใครเป็นเจ้าภาพ ให้ผู้ฟังทราบและมักจะมีการ ขออภัยผู้ชนหากการแสดงบกพร่อง จากนั้นจะร้องเชิญฝ่ายหญิงให้มาว่าเพลงกับตน เมื่อฝ่ายหญิงลงโรง แล้วจะร้องแก้ว่าที่ลงมาชา เพราะเป็นผู้หญิงต้องแต่งกาย ให้สวยงาม จากนั้นก็ดำเนินการว่าเพลง เริ่มตั้งแต่ เพลงตามข่าว เป็นการแสดงถึงชื่อบ้านเกิด การทำนาหากินของกันและกัน แล้วร้องเพลงเบรียบแล้วว่าเพลง ไหว้ครู เพื่อระดึกถึงครูอาจารย์ คุณพระรัตนครรชิ และพญาครุฑ์ที่จะมาดูดห่วงการว่าเพลง แล้วว่าเพลง บริกษา กันว่าจะเริ่มเด่นเรื่องอะไร ก่อนดี จากนั้นว่าเพลงเกี้ยวเป็นการเกี้ยวพาราสีกันเมื่อชอบพอกันแล้วก็ ชวนกันหนี หรือชวนไปป่านกชุม ไม่ จากนั้นว่าเพลงซัมธรรมชาติ จากเพลงซัมธรรมชาติจึงว่าเพลงเรื่อง เช่น เวสสันดร ศุภมิตรเกศินี ฯลฯ จบจากเพลงเรื่องจึงเน้นเพลงสองปัญญาเพื่อชักดามประวัตินางสิ่ง บางอย่างทดสอบ บัญญาคัน เมื่อใกล้สิ้นว่างก็จะว่าเพลงเกี้ยวแกมจากสั่งลา กัน และเพลงปลอนที่จะต้องจาก กัน ฝ่ายหญิงจะว่าเพลงครัวครัวๆ สุดท้ายเป็นเพลงให้พรเจ้า ภาพและเพลงลูกเป็นการจำลาโรงเมื่อรุ่งเที่่า

- * **โอกาสที่เล่น**

เล่นในงานนักขัตฤกษ์งานสมโภชต่าง ๆ และการเล่นเก็บน้ำท้าวสุรนารี

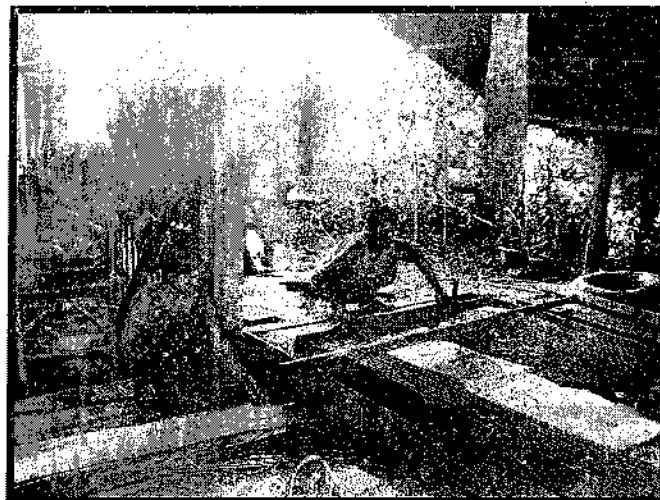
- * **คุณค่า**

๑. เมื่อหาของเพลงจะแสดงวิธีชีวิตของบุคคลในสังคมในแต่ละมุมต่าง ๆ รวมทั้งแทรกความสนุกสนานในรูปความบันเทิงอย่างดีเยี่ยม หมวดเพลงโกรราชในอดีตได้ทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เป็นผู้มีประสานการณ์กว้างไกล เพราะพบเห็นเหตุการณ์และผู้คนหลากหลาย หมวดเพลงโกรราชและคนพึงเพลงโกรราชในอดีตจึงมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะเป็นคนในสังคมเดียวกัน จึงเข้าใจปัญหาของกันและกัน ต่างก็เป็นประชญ์ทางภาษาเข่นเดียวกัน

ซึ่งสืบความคิดผ่านเพลงโกรราชออกมานานแล้วกัน ได้

๒. เพลงพื้นบ้านเป็นกติชนวิทยา ซึ่งเป็นที่รวมความรู้เกี่ยวกับชาติพันธุ์โกรราช ทั้งภาษา ความรู้ ความคิด วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนปรัชญาของชีวิต

ด้านงานช่างฝีมือพื้นบ้านด้านปะกอบอาชีพ การทอเสื่อ

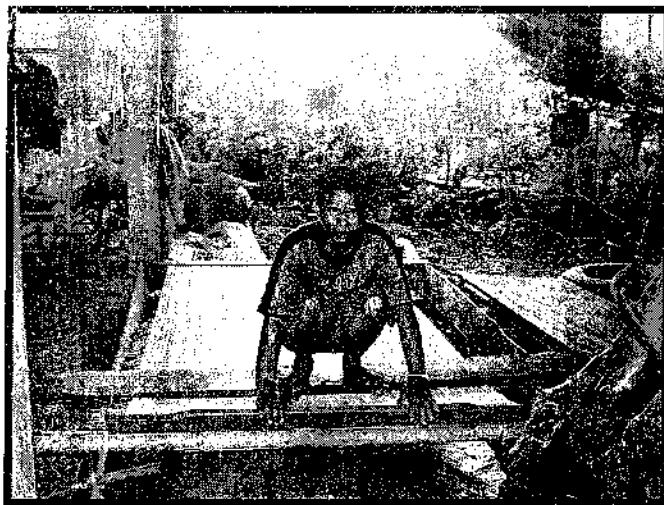
ชื่อ นางเรณุ ด่านกระโทก

อายุ ๔๖ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๖๕ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไฟ

อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านปะกอบอาชีพ การทอเสื่อ

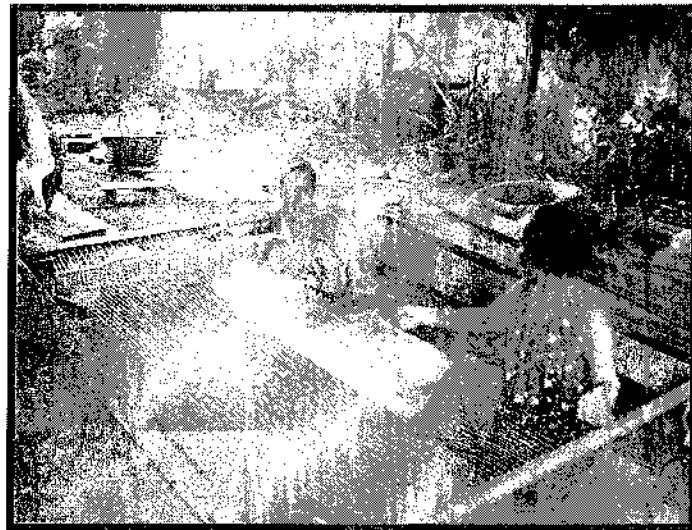
ชื่อ นางกระม่อน นิสัยค้า

อายุ ๕๙ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๓ หมู่ที่ ๑ ต.หนองแม่น

อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านปะกอบอาชีพ การทอเสื่อ

ชื่อ นางวาริน ขอนกระโทก

อายุ ๔๕ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๐๐ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไฟ

อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านปะกอนอาชีพ การทอเสื่อ

ชื่อ นางสัย ทองกัลยา

อายุ ๕๖ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๙๕ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไฟ

อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

ขั้นตอนในการทำเสื่อ

ในการห่อเสื่อจะใช้คน 2 คน คนแรกเป็นคนห่อ อีกคนหนึ่งเป็นคนกอยสอดเส้นกอก กอกที่นำมาก่อนจะใส่ถุงพลาสติกเพื่อให้กันน้ำและห่อได้ແเนิน การหอคนห่อจะต้องกว่าฟิมเพื่อให้มีช่องว่างสำหรับสอดกอก คนสอดจะสอดเส้นกอกโดยแนบส่วนหัวของเส้นกอกกับไนล์สอด สอดไปตามช่องระหว่าง เสื้อกที่แยกออกจากกันขณะที่คั่วฟิม พอสอดไปสุดครึ่งเสือกอีกข้างด้วยไนล์สอดกันก็นึงเหลือแต่เส้นกอก คนหอคือกระหม่อมเข้าหาตัวแล้วคนหอที่ หงายฟิม คนสอดก็ใช้ส่วนปลายของเส้นกอกแนบกับไนล์สอด สอดกอกเข้าไปอีก คนหอคือกระดูกฟิมเข้าหาตัว แล้วไฟริมเสื่อทางด้านข้างมือ การไฟริม เสื่อ ทือ การไว้ป้ายกุมมวนของลักษณะหันเขือดไว้ให้เก็บ ต่อไปกว่าฟิม ไฟริมเสื่อทางด้านขวาไม่อ ทำหนานี้ไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้ขนาดตามที่ ต้องการ ในขณะหอหากต้องการให้หกราท่อง่ายยิ่งขึ้นให้ใช้เทียนไขถูกกับเส้นอีกด้วยไว้หัก เพื่อที่จะให้อีกอันไว้ดีด ตัดริมเสื่อทั้งสองด้านให้ เรียบร้อย เสื่อจะมีความสวยงามมากยิ่งขึ้น ใช้มีดตัดเชือกอีกสองครั้ง นัดอีกที่ป้ายเสื่อ เพื่อเป็นการป้องกันเสื่อรุย น่าเสื่อ ที่หอเสร็จแล้วผึ่งแผลด้วยจังหวะสนิท จึงพับเก็บไว้สำหรับประยุกต์อีก

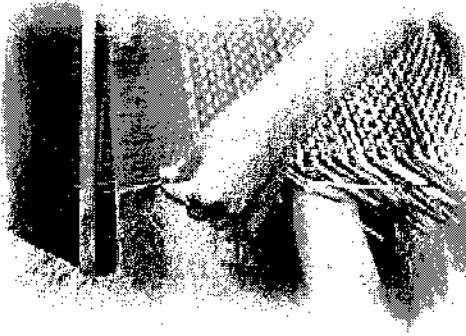
1 คำฟิมเพื่อให้สอดเส้นกอก

2 กระหม่อมเข้าหาตัวคนหอ

3 หงายฟิมเพื่อให้สอดเส้นกอก

4 การไฟริมเสื่อ

5 เสื่อที่ห่อเสร็จพัรับจะตกลงแต่

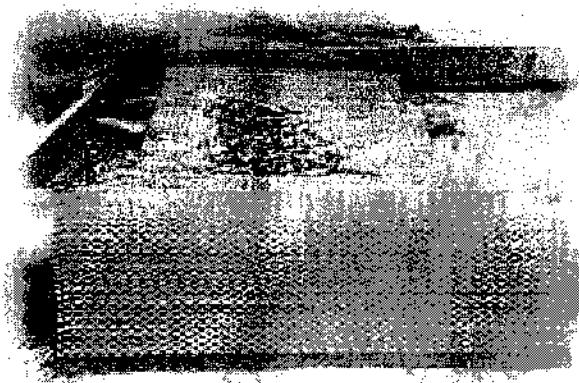
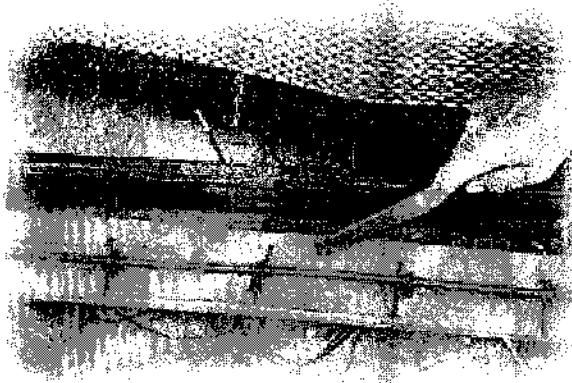

6 ตัดริมเสื่อหงส์สองข้างให้เรียบร้อย

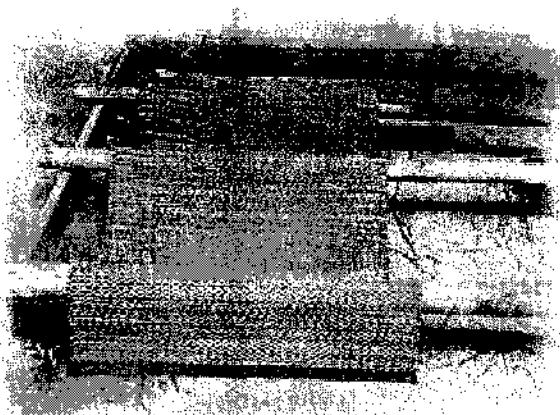
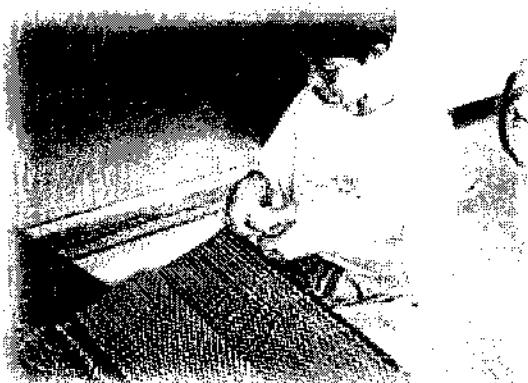
7 ตัดเชือกให้เสื่อออกจากโถง

8 เสื่อที่ตัดออกจากโถงแล้ว

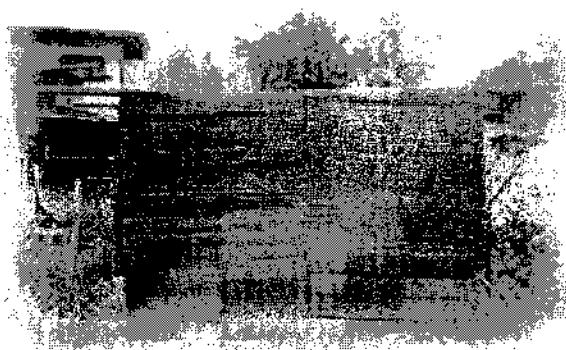

9 มัด.ซีอกกันรุย

10 เสือที่พร้อมนำไปแปรรูป

11 นำเสือที่ห่อเสร็จแล้วม้วนแยกให้แห้ง

ด้านจักษาน

ชื่อ นายพรอมทอง สิทธิจังหวิด
อายุ ๓๗ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

เครื่องจักษานในวิถีชีวิตไทย

นับพันปีมาแล้ว ที่มนุษย์ได้รู้จักริธีการนำวัตถุคุณที่อยู่ใกล้ตัว มาดัดแปลงเป็นสิ่งของเครื่องใช้ จากขั้นตอนที่ง่าย จนวิวัฒนาการสู่ความละเอียดอ่อน ประณีตลงตามในเชิงศิลปะและประโภชน์ให้สอย จนสนองความต้องการได้ เป็นอย่างดี และสืบทอดความนปัจจุบัน กรรมวิธีดังกล่าว ช่วยให้มนุษย์ได้ผลิตสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ไว้เป็น จำนวนมาก เราเรียกสิ่งประดิษฐ์นี้ว่า “หัตถกรรม” อันหมายถึง การสร้างสิ่งของเครื่องใช้ด้วยมือ เครื่องมือ ภูมิ ปัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน และถ้าสิ่งประดิษฐ์นี้มีค่ามากกว่าการใช้สอย โดยรวมความงาม เม้นให้เห็นถึงการสร้างสรรค์ ประณีตลงตามเป็นความละเอียดอ่อนในทางศิลปะ เราນักเรียก สิ่งประดิษฐ์นี้ว่า “หัตถกรรมศิลป์”

เครื่องจักษานถือได้ว่าเป็นแขนงหนึ่งในงานหัตถกรรมและหัตถกรรมศิลป์ ที่ได้ทำหน้าที่รับใช้มนุษย์นานนานับ พันปี เช่นเดียวกัน จนปัจจุบันเครื่องจักษานก็ยังคงทำหน้าที่ไม่น้อยกว่ายุคสมัยที่ผ่านมา พร้อมกับการพัฒนา วิธีการผลิต รูปแบบและการตลาด จนสามารถกระจายเพร่หลายอย่างทั่วถึงทั่วโลก ในแต่ละประเทศ งานสามารถจะ เป็นสินค้าออกที่เชิดหน้าชูตา ได้ดีประเภทหนึ่ง เช่นการนำผ้าตอบช่วงมาทำเป็นเฟอร์นิเจอร์ การนำเสนอสีอันทูบูร มาตรฐานเปลี่ยนเป็นรูปทรงต่างๆ เป็นของชำร่วย งานถักของใช้ เช่นกระเบื้อง และเพิ่มไส้เอกสาร รวมถึงงานที่ ประณีตด้วยฝีมือ อย่างย่านลีกา

ความหมาย

เครื่องจักษาน คือ เครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้ไผ่หรือหวาย จากฝีมือความคิด ภูมิปัญญาของชาวบ้านมีลักษณะรูปทรง

แทรกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ วัสดุอุปกรณ์ต้นน้ำ และอาชีพของคนในท้องถิ่นนั้นๆ

คำว่า “จักسان” คำว่า จัก กือ การทำให้เป็นแผล เป็นหยากๆ ด้วยฟันเลื่อย หรืออีกวิธีการหนึ่ง การที่ชาวบ้านใช้ ก้มมีดผ่าไม้ไผ่แล้วทำให้เป็นสันบางๆ วิธีการอย่างนี้ก็เรียกว่า จัก เช่นกัน ส่วนไม้ไฟ หรือ หวาย ที่จักออกมา เป็นสันบางๆ นั้นเรียกว่า ตอก ถึงตอนนี้การที่ชาวบ้านนำตอกมาขัดกันจนเกิดลวดลายที่ต้องการ เราเรียกว่า สาร ต่างกันนี้เดี๋ยวก็จะเป็นการสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงต่างๆ จนท้ายที่สุดเป็นภูษณะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ตามต้องการ

นักโบราณคดีได้ค้นพบหลักฐานว่า เมื่อประมาณ ๔๐๐๐ ปีมาแล้วมนุษย์ได้รู้จักวิธีการจักสารของใช้ด้วยไม้ไผ่ เป็นลักษณะลักษณะขัดสองเส้น หลักฐานนี้ได้ค้นพบที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งถือเป็นดินแดนที่สำคัญในการ ประวัติศาสตร์ของประเทศไทย หลักฐานการค้นพบเครื่องจักสารนี้นอกจากประเทศไทยแล้ว ยังได้พบที่ แอฟริกาและในทวีปเอเชียทางแห่ง บริเวณแหลมลาย (ในยุคหิน) ได้ค้นพบหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องจักสารที่ทำ ด้วยไม้ก่องรวมอยู่กับของใช้ของผู้ด้วย จึงสันนิษฐานว่าเครื่องจักสารได้เก่าไปเมื่อส่วนเกี่ยวกับพิธีกรรมความเชื่อ บางอย่างของมนุษย์ในยุคหนึ่งนั้นบ้างแล้ว ต่อมานมีการดำเนินชีวิตด้วยการเพาะปลูกเลี้ยงสัตว์จึง เป็นที่เชื่อ ได้ว่ามนุษย์ได้รู้จักพัฒนาการเครื่องจักสารให้เหมาะสมกับการใช้สอยขึ้นมาเรื่อยๆ ทั้งนี้เพื่อการ ขยายตัวของความเชี่ยวชาญในที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำลำธาร แหล่งน้ำเพียงพอ ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่มีให้ ออย่างเหลือเพือสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ก็คือ การหาเครื่องมือบางชนิด ไว้ใช้สอยในชีวิตประจำวันซึ่งส่วนใหญ่จะ ได้แก่ เครื่องจับสัตว์

เครื่องจักสารเป็นเครื่องมือที่มนุษย์สามารถจะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ไม่เพียงแต่ ด้านประโยชน์ใช้สอยเท่านั้นที่มนุษย์พัฒนาขึ้น ความสวยงาม และ ความทนทานของ ก็เป็นปัจจัยที่มนุษย์ให้ ความสำคัญ จากการที่มนุษย์รู้จักการใช้ยางพีชบางชนิดมาทาง หรือยา เพื่อมิให้เกิดรอยร้าว ซึ่งทำให้มีผลสองอย่าง ก cioè ความคงทนถาวรและประโยชน์ใช้สอยเพิ่มเติมคือการนำไปใส่น้ำ การใช้ภูมิปัญญาดังกล่าว มีมาแต่ครั้งสุโขทัย หรืออาจจะก่อนหน้านั้น ปัจจุบันเครื่องจักสารได้พัฒนาการไปมาก มีการประดิษฐ์คิดค้นทำให้ได้รูปแบบต่างๆ เครื่องจักสารเป็นสิ่งที่อยู่ควบคู่กับสังคมก่อการรับใช้ชีวิตมนุษย์ เป็นมรดกตกทอดมาจนทุกวันนี้และเชื่อว่า จะไม่สูญหายไปจากโลกนี้แน่นอน

วัสดุคุณที่ใช้ในการท่าเครื่องจักสาร

ภูมิประเทศเกือบทุกภาคของประเทศไทยส่วนเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ น้ำพื้นที่น้ำน้ำนิด สามารถนำมาทำเครื่องใช้ได้มีเครื่องใช้ได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างวัสดุที่นำมาทำเครื่องจักสารได้คือ

ไม้ไฟ นำมาทำเครื่องใช้ในครัวเรือน ได้เก็บทุกชนิด เช่นกระดัง กระเชือ กระชอน สาร เป็นเครื่องดักจับสัตว์น้ำ เช่น ใช้ช่อง หลา และ สาร เป็นฝาเรือน ฝาบ้าน เป็นต้น

ยานพาหนะ

เป็นพืชในจำพวกเดาวัลล์ ใช้สานเป็นเครื่องใช้ ใช้ผูกภาระแทนหัวยและใช้มัดขอบภาระ เช่นกระดังกระเชือ ข้อง ใช เป็นต้น ย่านลิเกยังสามารถนำมานำเสนอเป็นเครื่องใช้ได้อีกงานอีกด้วย เช่น กุบหมาย กุบยา เส้น กล่องใส่ของ และหมวด เป็นต้น

หัวย

ขึ้นอยู่ทั่วไปทางภาคใต้ ใช้สานและผูกมัดคล้ายกับย่านลิเก

กระโจด

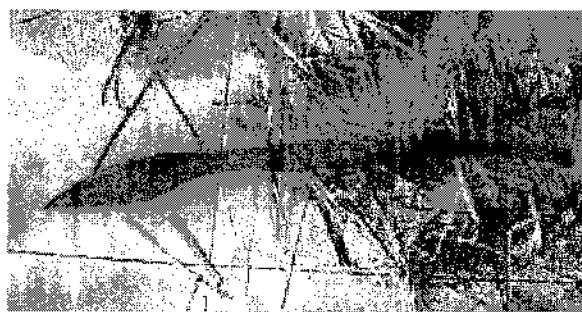
เป็นพืชที่ชอบขึ้นในที่น้ำขังชั้นกันปัจจุบันมีผู้ปลูกเป็นแปลงๆ เรียกว่า นากระโจด ก่อนนำมาใช้งานต้องนำไฟแช่โคลนแล้วทุบให้แบบนิยมน้ำมานำเสนอเดื่อ

คลุ่มและคล้า เป็นพืชที่ชอบขึ้นในที่น้ำขัง นำมาสานเป็นภาระของใช้ต่างๆ ได้

เครื่องมือสำหรับใช้ในการจักสาน

มีด มีดที่ใช้ในการจักสาน ถ้าเป็นมีดที่ใช้ในการตัดไม้จะเป็นมีดขนาดใหญ่มีสันหนา ๑/๒ – ๑ ซม. ยาวประมาณ ๔๐ ซม. หรือกว่านี้ก็ไม่มากนัก เรียกวันโดยทั่วไปว่า มีดโต้

มีดจักตอก เป็นมีดที่ใช้สำหรับจักตอก มีรูปร่างเรียวแหลม ขนาดเหมาะสมกับงาน ชาวบ้านนิยมพกเป็นมีดประจำตัวด้วย

เหล็กมาตรฐานนิค เหล็กมาตรฐานปลายแหลม และ เหล็กมาตรฐานปลายแบน เหล็กมาตรฐานปลายแหลม

ใช้เจาะรื้ออย่างส่วนปลายแบบใช้เจาะรื้อโดยตอก

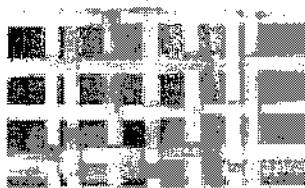

คิมไม้ ใช้สำหรับกัดขบกระจาก กระนุง หรือขบอื่นๆ เพื่อให้แนบสนิมแล้วกางไว้ด้วยหวายดักที่ต้านคิม เพื่อประโภชน์ให้ผู้สานมัดหวายได้แน่น

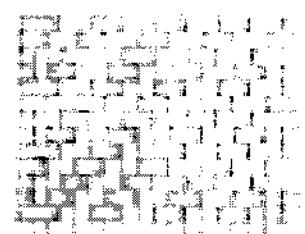
รื้อยาว ทำด้วยเหล็กเจาะเป็นรูตามขนาดที่ต้องการ ตั้งแต่เต็กไปจนใหญ่ ใช้สำหรับนำหวายรื้อยเพื่ออบคุม หวายและทำให้ทุกเส้นมีขนาดเท่ากัน

ลวดลายที่ใช้ในการจักสาน

ลายพื้นฐาน หรือที่เรียกว่า ลายแม่บท มีกฎเกณฑ์ตายตัวแน่นอนคือ

๑.ลายขัด คือลายที่ยก ๑ ตอก ๔ ข่ม ๑ ตอก สลับกันเรื่อยไปใช้สานกระสอบ ตะกร้า กระนุง ฯลฯ ข่อง เป็นต้น

๒.ลายสองใช้สานกระชอน กระสอบ ฝาข้านไม้ไฟ ลายสองเป็นลายที่ประสานกับลายขัด ลายสามประดิษฐ์ แล้ว ประดิษฐ์เป็นลายที่มีชื่อว่า ลายถูกแก้ว ลายดีกว่า ลายดีหงาย ดาวล้อมเดือน ดาวกระจาย เป็นต้น

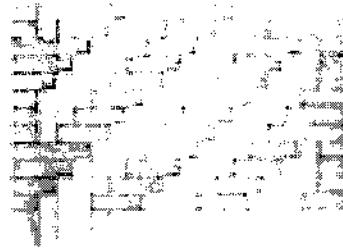
การสานเส้นที่ ๑ เริ่มจากตอก ๕ เส้นเป็นเส้นตั้ง ข้ามไป ๑ เส้น สานยกตอก ๒ เส้น ข้าม ๒ เส้น ยกตอก ๒ เส้น ข้าม ๒ เส้น

สานเส้นที่ ๒ ข้าม ๒ เส้น ยก ๑๒ เส้นข้าม ๒ เส้น ยก ๒ เส้น ข้าม ๑ เส้น

สานเส้นที่ ๓ ยก ๑ เส้นข้าม ๒ เส้น ยก ๒ เส้น ข้าม ๒ เส้น ยก ๒ เส้น

สานเส้นที่ ๔ ยก ๒ เส้น ข้าม ๒ เส้น ยก ๒ เส้น ข้าม ๑ เส้น ยก ๑ เส้น

50
สาบเรือยไป โดยเพิ่มทั้งเส้นดึงและเส้นนอน

๓. ถ้ายาน เป็นถ่ายที่ตัดเปล่งเพิ่มเติมจากถ่ายสอง นิยมสาบกระสอบ เสื่อ กระhung และฝาบ้าน การสาบใช้ตอก ๕ เส้น เป็นเส้นดึง

เส้นที่ ๑ ข้าม ๓ ยก ๓ ข้าม ๓

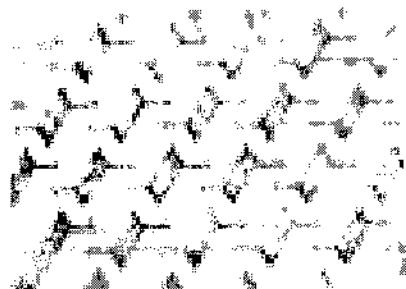
เส้นที่ ๒ ยก ๑ ข้าม ๓ ยก ๓ ข้าม ๒

เส้นที่ ๓ ยก ๒ ข้าม ๓ ยก ๓ ข้าม ๑

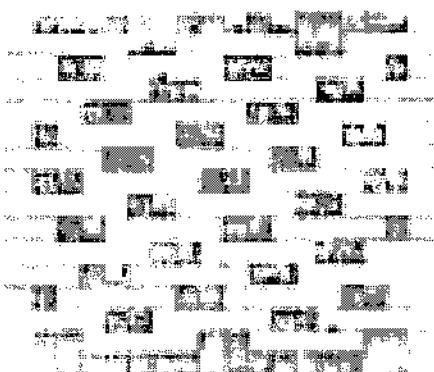
เส้นที่ ๔ ยก ๓ ข้าม ๓ ยก ๓

เส้นที่ ๕ ข้าม ๑ ยก ๓ ข้าม ๓ ยก ๒

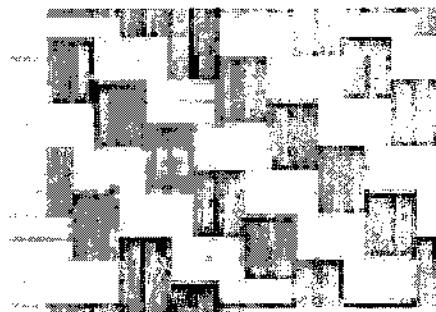
เส้นที่ ๖ ข้าม ๓ ยก ๒ ข้าม ๓ ยก ๑

๔. ถายตาหลิว อาจจะเรียกค่างกันไปตามพื้นที่นั่น เช่นถายตาชะลอม ถายชะหนุน ใช้สาบกระเป่า ตะกร้า ถายตาหลิว เป็นถายที่ตัดเปล่งจากถ่ายพื้นฐาน โดยเพิ่มตอกขัดท้ายเป็นถายตอกขิง ถายตอกจันทร์ ถายพิกุล ถายตา ชะลอมฯ ล. ๑

๕.ลายขอ เป็นลายสำหรับสานกระดัง โดยใช้ไฝลีสูกสาน เพราะ เป็นไฝที่หนานิยม ไม่eraser

๖.ลายของหยอง เป็นลายกระดังที่ใช้กันทางภาคใต้ ใช้เก็บพริก กากแฟ ข้าวเปลือก

ลายพัฒนา คือลายที่พัฒนามาจากลายพื้นฐาน มีดังนี้

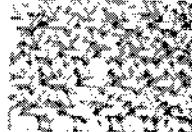
ลายบัว ใช้สานกระเป่า ตะกร้า แจง
กระชอน เป็นต้น

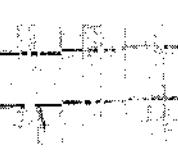
ลายดีด้าน ใช้สานจำพวก
ตะกร้า ข่อง

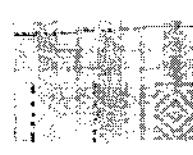
ลายขอถานเกล็ดเด็ก ใช้สานฝ่าซี
กระเป่า ฯลฯ

ลายขอถาน ใช้สานตะกร้า ข่อง
ไส่ป่า

ลายดีหล่ม นิยมใช้ตอกสีสานสลับลาย ลายดี
หล่มนี้ ถ้าสานใช้ตอกกว้างเข้าหากัน เรียกว่า
ลายดีหล่มกว้าง

สานให้ลายหมาย
ออกเรียกว่า ลายดีหล่ม
หมาย

ลายประดิษฐ์ เป็นลายที่ล้านขึ้นตามความนิ่งคิดของตัวผู้สานเอง ตัวอย่าง เช่น

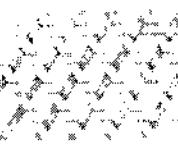
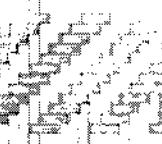
ลายขัดตามกรุก ลายขัดตามเทย ลายขัดตอกกู่ ลายขัดโครงวาง

ลายสอง

ลายสาม

ลายตามหลีว

ภาคอีสาน

ภาคอีสานหรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นดินป่าทราย มีดินแคนรวมกัน ๑๗ จังหวัด คือ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย อุดรธานี และ อุบลราชธานี

ดินแคนทางภาคอีสาน มีอย่างสำคัญสองแห่ง แห่งตอนล่างคือ แห่งโคราช มีแม่น้ำนูล ซึ่ง ป่า และพอง ไหลลงสู่แม่น้ำโขง เชื่อกันว่าภาคอีสานเคยเป็นทะเลมา ก่อนได้ดินนั้นจะมีสภาพเป็นเกลือ เมื่อน้ำท่วมทำให้ดินทั่วไปเกิ่ม ก่อให้เกิดป่าคละเม้าะ ชาวบ้านคำนึงชีวิตด้วยการกสิกรรม แห่งตอนเหนือ คือดินแคนที่ขึ้นไปยังที่ราบสูง เลยทิวเขาภูพานขึ้นไป เรียกว่า แห่งสกลนคร ถุ่มน้ำที่สำคัญไถ่แก่ สงเคราะห์และฟูง ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำโขง เช่นกัน มีหนองหานเป็นแหล่งน้ำที่ใหญ่ที่สุด มีน้ำใช้ตลอดปี แต่ดินแคนส่วนใหญ่ของแห่งนี้มักเป็นดินเค็ม จึงใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกได้น้อย ชาวบ้านหันมาทำนาเกลือ โดยบุคน้ำได้ดินนี้มาตากเคด เป็นแหล่งเกลือที่มีคุณภาพมาก

เนื่องจากพื้นที่เป็นตัวกำหนดวิถีชีวิต ความเป็นอยู่และครรลองที่ดีงามหลายประการ ชีวิตความเป็นอยู่เปลี่ยนไป ตัวบยกต่อความเชื่อประจำถิ่น พร้อมกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่สืบทอดกันมาเรียกว่า วัฒนธรรมถุ่นน้ำโขง ที่มีลักษณะต่างนี้ ๑. อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกร มีการเพาะปลูก และทำประมงน้ำจืด นอกจากนี้มีอาชีพรับจ้างพร้อมงานอื่นประกอบด้วย เช่น แกะสลัก จักสาน เป็นต้น

๒. คติความเชื่อ บรรพชนดึงเดินชาวอีสาน เชื่อว่า พระยาแคน หรือแคนฟ้าหลวง เป็นผู้สร้างสรรค์สิ่งทั้งหลายในโลก พระยาแคน นี้คือความภูมิใจทางชาติ คือ พระอินทร์นั่นเอง นอกจากนี้ยังมีความเชื่อในเรื่องพ่อแม่ หมอดี ที่

ช่วยในการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ชาวไทยอีสานเชื่อว่าพระยาแคนทำหน้าที่ให้ฝนตกมนุษย์ แต่ถ้าครั้งใดที่พระยาแคนถึมทำหน้าที่ดังกล่าว ชาวบ้านจะจัดให้มีการแห่บังไฟ เพื่อบลอกกระตุนเตือนให้พระยาแคนทำหน้าที่ให้เหมือนเดิม ในพิธีชุดบังไฟนี้ บางท้องที่จะมีเทคโนโลยีรองพระยาคันกาก (คงคง) ที่จะต้องต่อสู้กับพระยาแคนเพื่อถ่ลงมาข้างเมืองมนุษย์ในพิธีกรรมการเทพนี้ จะมีการเชื้ิง การรำที่ค่อนข้างหยาบโ LN มีการเล่นอวัยวะเพศ หรือทำตุ๊กตาร่วมเพศ ทั้งนี้เพราภาคติดความเชื่อที่ว่า ถ้าไม่ทำเช่นนี้ ฝีหั้นจะมาบุกรุก ทำให้พิธีกรรมขาดความ洁 ฝนจะไม่ตกลงมาถึงพื้นมนุษย์ จากอิทธิพลนี้ ทำให้รวมไปถึงการตั้งซื่อดึก หรือการชนเด็กว่าnerกันน่าซั่ง ก็ เพราะเกรงว่าผีจะมาทำร้าย

ภาคความเชื่อที่ถือว่าทำให้เกิดความสงบสุขให้แก่สังคม แก่ตนเอง เพื่อนผู้นี้มีตรสหายของชาวอีสาน คือ ประเพณีผูกเสี่ยว คือการผูกให้คนทั้งสองเป็นกัลยาณมิตรกัน ในทางจริยธรรม แบ่งชีวิตจิตใจ ทุกข์และสุขให้กันและกัน เกี่ยวจึงมีความหมายถึงความเป็นเพื่อนแท้ที่นั่นเอง

๓. ที่อยู่อาศัย บ้านหรือที่อยู่ของชาวไทยอีสาน มักเรียกกันว่า เรือนเหย้า หรือ เรือนบ้าน

เรือนเหย้า จะมีลักษณะคล้ายเรือนเครื่องผูกหัวไปทางภาคกลาง ขนาดจะเล็กหรือใหญ่ แล้วแต่ฐานะทางเศรษฐกิจ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปลูกสร้างก็หาง่ายตามท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่ ใบจาก หลังคาและแฟก หวย โดยไม่ไห้ใช้ทำโครงสร้าง ฝา ใบจากทำได้ทั้งหลังคาและฝาบ้าน หลังคาและแฟกเป็นพืชประเภทเดียวกันใช้ทำได้ทั้งฝาบ้านและหลังคา หวยนั้นนำมาลักษณะตัวเรือนให้เป็นหลัง การสร้างที่อยู่อาศัยลักษณะนี้จะมีความสัมพันธ์กับศิลปกรรมจักสถาน เพราะไม่ไห้ใบจาก หลังคา ต้องนำมาผ่า จัก และสถานที่เป็นส่วนประกอบของตัวบ้าน

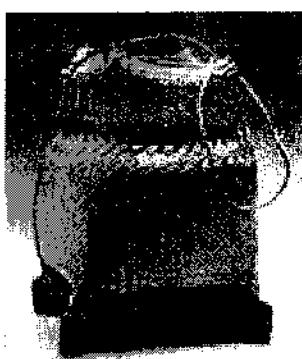
การปลูกสร้าง มีการถือฤกษ์ ยาม ลักษณะตัวเรือนจะสูงไปร่อง พื้นสถาปัตย์ทั่วไป บนตัวเรือนจะมีชานเรือน บริเวณใต้คุนที่สูงไปร่อง ใช้เป็นที่พักผ่อน เก็บสิ่งของเครื่องใช้ เช่น เครื่องจักสถาน คันໄစ ปืนต้น ฝาของตัวเรือน เป็นฝาขัดตะและฝาสอดซึ่งเป็นศิลปะของงานจักสถานโดยเฉพาะ ป้าบันคัวเรือนมีการตัดแปลงโดยใช้ไม้เนื้อแข็งเข้าเสริม เป็นโครงสร้างที่แข็งแรงขึ้น บางท้องที่มีการแทรกเศษความเชื่อ โดยนำ “ไม้พุ่ง” มาสอดใต้คานเพื่อถือเป็นการพยุงฐานะให้มั่นคงอยู่เย็นเป็นสุข

ชาวไทยอีสานนิยม ปลูกสร้างบ้านเรือนตามบริเวณพื้นที่ราบ และตามแอ่งน้ำ การคำนวณชีวิตจึงประกอบไปด้วยเครื่องใช้ไม้สอยที่จำเป็นต่างๆ เช่น เครื่องมือคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน ที่มีห้องงานสถาน งานบ้าน

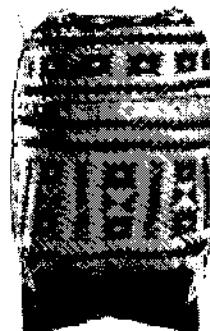
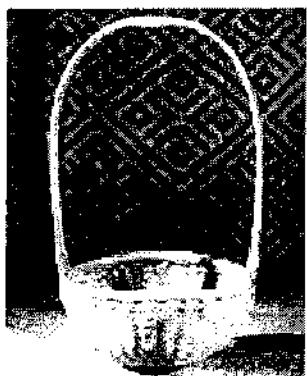
เครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน

กระชอนสำหรับกรองปลา

ร้า

ก่องข้าว

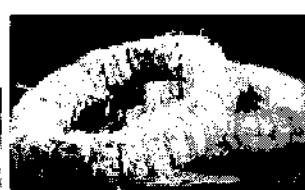
กระดึบใส่ข้าว

ก่องข้าว

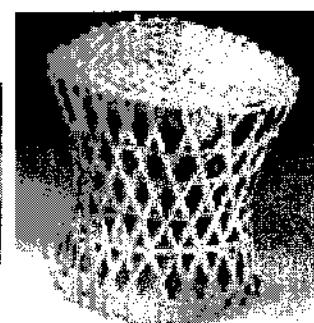

ก่องข้าว

ตุ่นม้อ เป็นที่วางหม้อเพื่อ

ป้องกันความร้อนถูกพื้น
หรือหม้อแตก

กระ夷่อง ภาชนะสำหรับ
วางสิ่งของสำหรับ

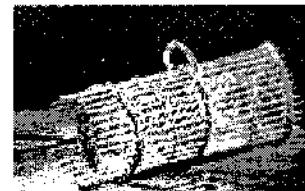
ประกอบพิธีทางศาสนา

ดู ใช้สำหรับตักน้ำ

เครื่องจับส์ตัวน้ำ

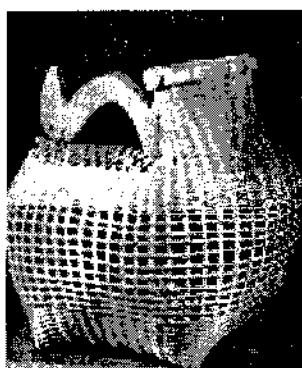

ข่องนอน

แบบ ใช้คักษณ

ข้อเข็น สำหรับใส่ปลา ปู
กุ้ง หอย กบ เนื้อ

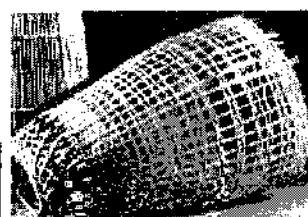
ล้อม

ต้มขนาดใหญ่ ใช้ดักปลา
ในที่น้ำลึก

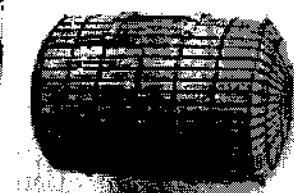

ไข

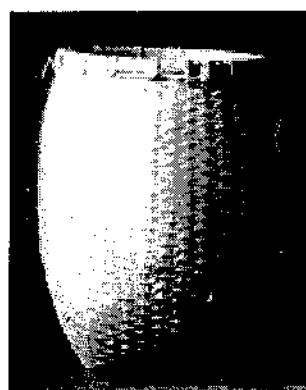
ซุ่ม ใช้ดักปลาที่น้ำตื้น

กระชัง

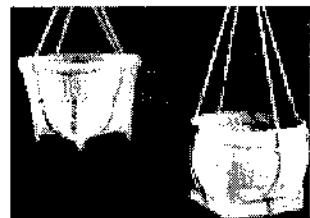

เครื่องมือเครื่องใช้ในงานกสิกรรม

โซงโลง (คันโข่) ใช้วัดน้ำเข้านา

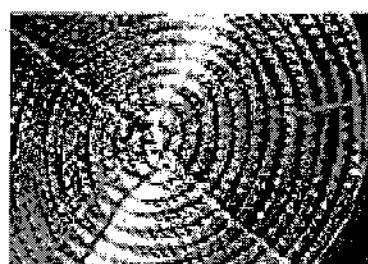

กระบุง ใช้สำหรับใส่ของ

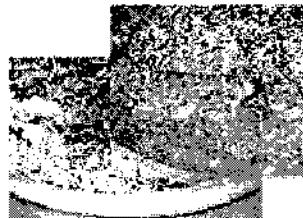

ธิน ใช้เป็นภาชนะเก็บเมล็ด
ข้าวเปลือก

ขอ สำหรับเป็นที่ให้ตัวหนอนซึ่งตัวเดิมที่ถัก^{ให้}หุ้มตัวเองที่เรียกว่า รังไห่ม

กระดังใส่ตัวไห่ม

เครื่องสีข้าว

ด้านการประกันอาชีพ ทำงานจีน

๖

ชื่อ นางสาวพยองก์ ดิษจังหวิด
อายุ ๕๘ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๕ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการประกอบอาชีพ ทำข้นมีน

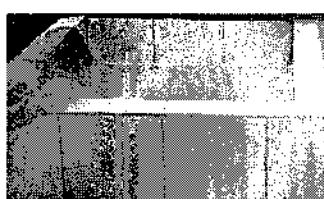

ชื่อ นางนิม ขอมกham
อายุ ๕๐ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไพร
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ขั้นตอนการทำข้นมีนดังนี้

1. หมักข้าว

การหมักข้าว (Ferment) นำข้าวสารเจ้ามาแห้งน้ำทึบไว้ครึ่งชั่วโมง เพื่อทำให้ข้าวสารอ่อนคลาย แล้วจึงสร้างไส้คหบطةร้า โดยข้าวที่นำมาเน้นจะต้องถังน้ำให้สะอาดเสียก่อน ปิดไว้ด้วยกระสอบเพื่อให้ดูดความร้อน ข้าวจะเปื่อยเร็ว มีสีคล้ำเด็กน้อย และมีกลิ่นแรง เนื่องจากมีเชื้อ Lactobacillus sp. ขึ้นมา ทึบไว้ประมาณ 2 วัน ข้าวสารเจ้าที่ใช้หมักเป็นข้าวมีลักษณะ หรือที่เรียกว่า ปลายข้าว จะเปื่อยเร็วกว่าข้าวธรรมดานั้น เนื่องจากน้ำสามารถซึมเข้าไปได้ง่าย ขั้นตอนนี้ต้องหมักน้ำเช้า-เย็น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเชื้อรา

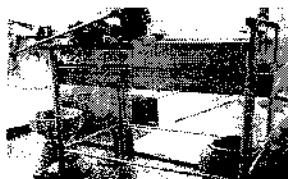
2. บดข้าว

การบดข้าวหรือการโม่ข้าว (Grind) นำข้าวที่ผ่านการหมักแล้ว มาถังให้สะอาด และนำมาโม่ให้ละเอียด ด้วยเครื่องโม่แบบไฟฟ้า จะได้น้ำเปลืองข้นสีขาว แต่เนื้อเปลืองยังไม่ละเอียด

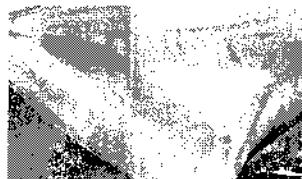
3.กรองข้าว

การกรองแป้ง (Filter) คือการนำแป้งที่ได้จากการไม้เบสوار ซึ่งจะได้เนื้อแป้งที่ยังไม่ละเอียด มากรองค้าขึ้นกรองแป้งเพื่อให้ได้แป้งที่ละเอียดขึ้น โดยใช้ผ้าขาวบางทึบไว้ 1 ชีน เพื่อให้แป้งตกตะกอน

4.นอนน้ำแป้ง

การนอนน้ำแป้ง (Sediment) คือการนำแป้งที่ผ่านการกรองใส่ถุงผ้าด้วยดิน เพราะมีความเหนียวทานทาน มีช่องว่างระหว่างเส้นใย ตึงทึบไว้ 1 ชีน เพื่อให้แป้งตกตะกอน เมื่อตกตะกอนแล้ว รินน้ำใส่ๆทิ้งไว้ ก่อนที่จะนำไปหับน้ำเพื่อให้แป้งแข็งต่อไป

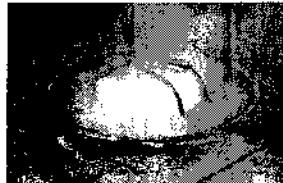
5.ทับแป้ง

การทับน้ำหรือทับแป้ง (Weighting) การทับน้ำเป็นการกำจัดน้ำส่วนเกินออกໄไป โดยการนำแป้งที่ตกตะกอน และรินน้ำใส่ถุงผ้าด้วยดิน ปิดปากถุงให้แน่น แล้วทับด้วยของหนัก (นิยมใช้หินในการทับ) ทึบไว้ 1 ชีน เพื่อให้น้ำที่ติดอยู่กับไอลอออกมา ทำให้แป้งแห้งเร็วขึ้น ในขั้นตอนนี้ต้องหมั่นดูแลเปิดฟ้าประมาณ 2-3 ครั้ง เพื่อให้เนื้อแป้งแห้งเร็วขึ้น

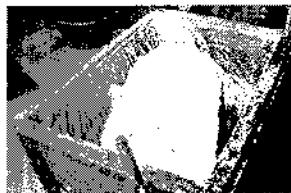
6.นึ่งแป้ง

การต้มหรือนึ่งแป้ง (Steam) เป็นการทำให้แป้งสุกบางส่วน และทำให้แป้งเหนียว ไม่ขาดง่าย เมื่อนำไปเก็บไว้ยังไง การต้มแป้งเริ่มตั้งแต่การนำแป้งที่ตันแห้งแล้วมาวางบนพลาสติกและหยอดน้ำลงไปต้มในน้ำเดือด ใช้เวลาต้มประมาณ 30 – 40 นาที แป้งจะสุกเฉพาะบริเวณขอบด้านนอกเข้าไปอีกประมาณ 1 เซนติเมตรไม่ต้องให้สุกทั้งก้อน เพราะจะทำให้แป้งเหนียวมากเกินไป ทำให้เรียบเส้นได้ยาก เมื่อต้มแป้งเสร็จแล้ว นำก้อนแป้งขึ้นพักไว้ให้เย็น ก่อนจะนำไปปั่นวดต่อไป

7.ตีแป้ง

การนวดแป้งหรือการตีแป้ง (Knead) การนวดเป็นการผสมแป้งดินและแป้งสุกเข้าด้วยกัน โดยการก้อนน้ำแป้งที่ต้มแล้วและพักไว้จนเย็นมาใส่เครื่องตีแป้งไฟฟ้า ตีแป้งให้ลักษณะดี และเม็ดแป้งแตกมากขึ้น ในระหว่างตีแป้งอยู่ให้เติมน้ำสะอาดใส่ลงไปทีละน้อยเพื่อให้แป้งเหลวแป้ง 1 ก้อนใช้เวลาตีประมาณ 20 นาที จะได้แป้งที่เหลวและละเอียดเท่านั้น

8.กรุดแป้ง

การกรองหรือการกรุดแป้ง (Filter) การต้มแป้งให้สุกทำให้แป้งมีการจับตัวเป็นก้อน และการนวดไม่สามารถทำให้แป้งแตกตัวออกเป็นเนื้อที่ละเอียดได้หมด นางส่วนจึงยังเป็นก้อนเล็ก ๆ ปะปนอยู่ การกรองหรือการกรุดแป้งซึ่งเป็นขั้นตอนที่จะกำจัดเม็ดแป้งที่เหลืออยู่ให้หมดไป ทำให้ไม่มีปัญหาในการโรยเส้น การกรองนิยมใช้ผ้าขาวบางกรอง โดยการนำแป้งที่นวดหรือตีจนละเอียดแล้วเทใส่ในผ้าขาวบาง รวมชาญผ้าเข้าหากัน และหมุนผ้าเป็นเกลียว หรือใช้วัสดุเบบก์ได้ เพื่อให้แป้งหลอกผ่านผ้าออกมานะ จะได้แป้งที่เนื้อละเอียดไม่มีเม็ดแป้งปะปนอยู่ และพร้อมที่จะนำไปโรยเส้นต่อไป

9. รอยเส้น

การรอยเส้น (Press) โดยการนำเข้าไปที่นวดและการอย่างแล้วไส้ลงในถัง ทั้งถังนี้เป็นถังเก็บแม่พิมพ์ร้อนกับมีเครื่องมือในการรอยเส้นติดอยู่ด้านข้างของถัง เป็นลักษณะคล้ายก้อกน้ำ ใช้มอเตอร์ในการบีบเส้นบนมีจีน เมื่อเดินเครื่อง น้ำจะปะผ่านแวนลิงในหม้อที่มีน้ำเดือดอยู่ การบีบเส้นแต่ละครั้งนั้น จะคุณภาพความหมายสมประมาณ 15 วินาที จะบีบเส้นได้ประมาณครั้งละ 1 – 1.5 กิโลกรัม เมื่อบีบสูญแล้ว โดยการสังเกตจากเส้นที่ลอกขึ้น จากนั้นใช้กระชอนหรือตะกร้าพลาสติกซ้อนขึ้นไป เช่น ในน้ำเย็น

10. ขับเส้น

การทำเส้นให้เย็นและจับเส้น (Cooling) กือการนำเส้นบนมีจีนที่ตักขึ้นมาล้างในน้ำเย็น ประมาณ 2 นาที ให้เส้นบนมีจีนเย็นพร้อมจ้ากเป็นหัว ๆ และเพื่อหยุดการดูดซึมน้ำของเส้นบนมีจีน การจับเส้นบนมีจีนให้เป็นหัวหรือเป็นจับนั้น ทำได้โดยใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือข้างที่นอนด้ จับเส้นบนมีจีนไปใส่ที่ปลายนิ้วชี้อีกมือหนึ่งแล้วให้จ่อง โดยใช้นิ้วหัวแม่มือเป็นไว้ เมื่อได้ขนาดหัวที่ต้องการแล้วจึงตัดเส้นบนมีจีนออก นำไปวางในกระดาษหรือภาชนะซึ่งมีใบตองรองไว้แล้ว การจับเส้นบนมีจีนนั้น ถ้าจะให้สวยงามต้องจับครั้งละน้อยๆ จึงจะทำให้น่ารับประทาน การจับเส้นบนมีจีน 1 จับหรือ 1 หัวจะมีน้ำหนักประมาณ 1 กิโล

ด้านการประกันอาชีพ ทำงานมีไทย

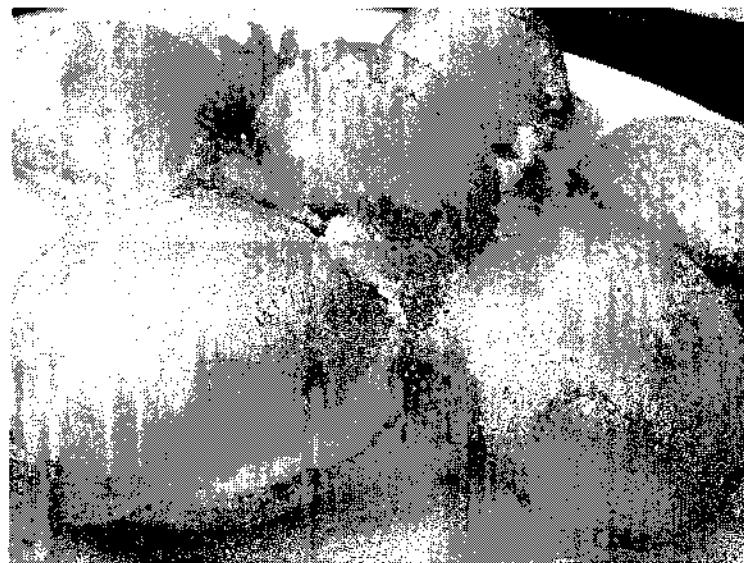
ชื่อ นางอุษร มิ่มกระโทก
อายุ ๕๙ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม้ไฟ
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ด้านการประกบอาชีพ ทำขนมไทย

ชื่อ นางเยี่ย ชินพะเนว
 อายุ ๕๘ ปี
 ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕๙ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ
 อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ขนมครก

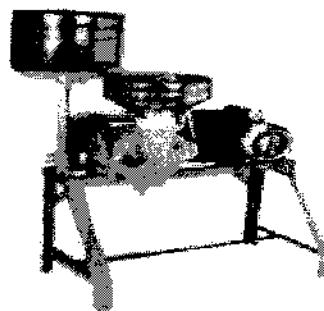

ขั้นแรก อีกเป็นขั้นตอนเล่น ที่นิยมบริโภคกันทุกภาคของประเทศไทย และเนื่องจากขั้นตอนเป็นที่นิยม
บริโภคกันอย่างกว้างขวาง จึงทำให้เกิดขั้นตอนการหน้าต่างๆ มากมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดของแม่ค้าขั้นตอน ที่จะ^๖
สร้างร้านได้ต่างๆ ขึ้นมาอีกที่ เช่น ขั้นตอนการหุงเครื่อง ขั้นตอนการหั่นข้าวโพด ขั้นตอนการหั่นฟอยทอง ขั้นตอน^๗
หน้าผัก ขั้นตอนการหั่นขันนุน และยังมีขั้นตอนการหน้าอื่นๆ อีกมากมาย

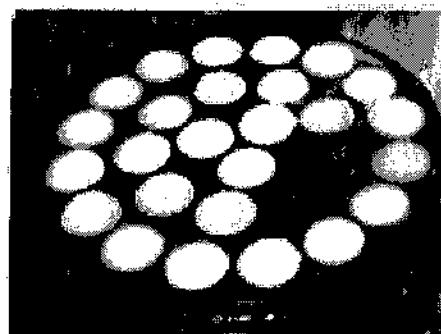
แต่ในที่นี้ ผู้จะนำเสนอขั้นตอนการสูตรโบราณ ที่ทำขึ้นเพื่อรับประทานกับน้ำตาลรายขาว เพียงสูตรเดียว
ส่วนท่านใดจะนำไปปรับเปลี่ยนหน้าต่างๆ ก็เพียงแต่นำมาเติมลงที่หน้าขั้นตอนก่อนที่ขั้นตอนจะสุด ได้
ตามแต่ใจชอบนะครับ ทั้งนี้ ผู้จะนำเสนอวิธีการทำเป็นขั้นตอน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่สุดของขั้นตอนการ
 เพราะหากปรุงส่วนผสมของแป้งไม่ถูกวิธี ก็จะทำให้ขั้นตอนเหล่านี้ก็เสื่อมไป หรือบางทีก็เสื่อมกันไป ทำให้รับประทานแล้วรู้สึกฝืดและไม่อร่อย

"อุปกรณ์สำหรับทำขั้นตอน"

1. เครื่องโมเม่ปีง

2. เตาขามม

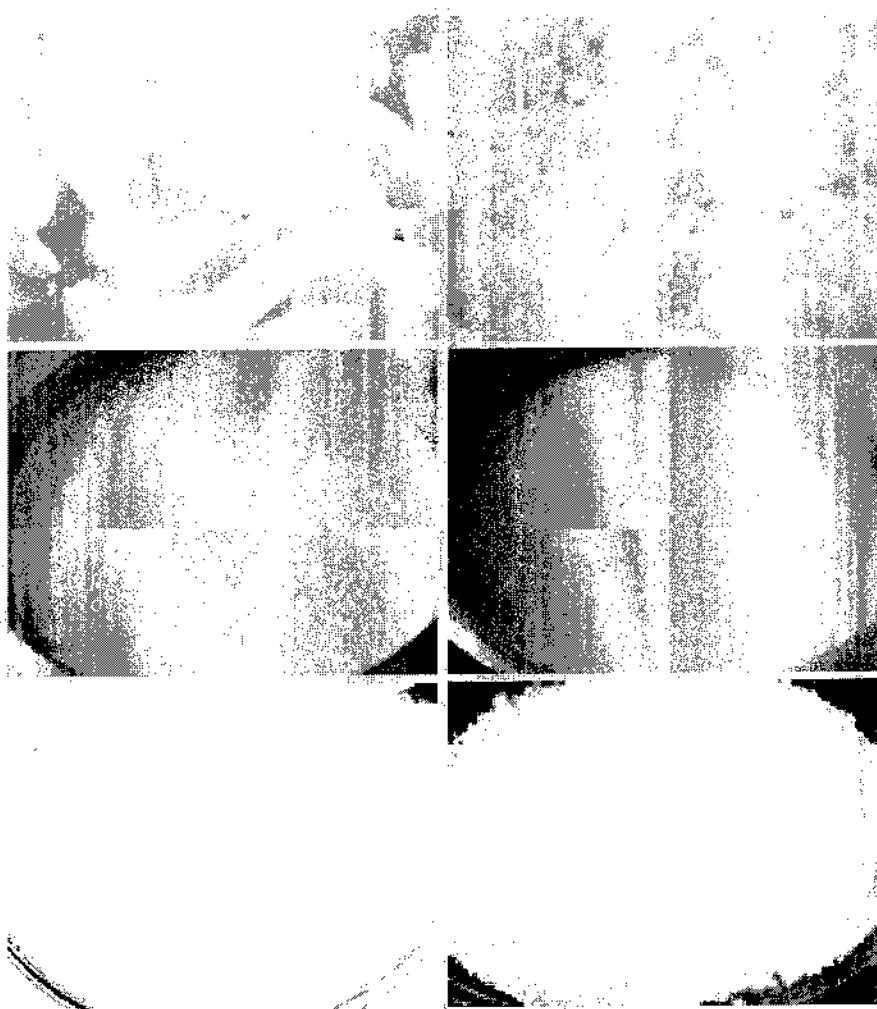
ครก

3. ภาชนะสำหรับใส่หน้ากะทิ

4. สูกประกอบ (ทำด้วยภาชนะพลาสติกห่อตัวยืดหยุ่น)

5. ช้อนสำหรับแคบขั้นตอน

"วิธีการปรุงแป้งขั้นตอน"

ส่วนผสมแป้งขนมครก

1. ข้าวสารหอนมะลิ梗 4 ถ้วยครึ่ง
2. ข้าวหอนมะลิสุก 1 ถ้วยครึ่ง
3. มะพร้าวขูดขาว 500 กรัม
4. กลีอปีน 1 ช้อนชา

ส่วนผสมกะทิสำหรับยอดหน้า

1. หัวกะทิ 4 ถ้วยครึ่ง
2. กลีอปีน 2 ช้อนชา
3. น้ำตาลทราย 2 ช้อนโต๊ะ

๖๕

หมายเหตุ: สูตรนี้ สำหรับการบริโภค ด้วยการจิมน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์

"วิธีการทำขนมครก"

วิธีการทำแป้งขนมครก

1. เอาข้าวสารหอนมะลิเก่าชาวให้สะอาด และแห้งแล้วคั่วคืนไว้ 12 ชั่วโมง
2. นำข้าวสุก 1 ถ้วยครึ่ง มะพร้าวพุดขาว 500 กรัม เกลือป่น 1 ช้อนชา น้ำเปล่า 2 ถ้วย ผสมรวมกันข้าวสารหอนมะลิเก่าที่ผ่านการแข็งค้างคืน 12 ชั่วโมง ใช้ไม้พายหรือทัพพีคนให้ทั่ว เพื่อให้ส่วนผสมทุกอย่างเข้ากัน ให้ติดจากนั้นนำมาไม่พร้อมกันให้ละเอียดยิน
3. นำแป้งที่ไม่เสร็จเรียบร้อยใส่ภาชนะ ที่พร้อมสำหรับอบดบนขนมครกต่อไป

วิธีทำกะทิสำหรับยอดหน้า

1. เอาส่วนผสม หัวกะทิ 4 ถ้วยครึ่ง เกลือป่น 2 ช้อนชา และน้ำตาลทราย 2 ช้อนโต๊ะ ผสมรวมเข้าด้วยกัน และคนให้น้ำตาลและเกลือละลาย
2. ยกขึ้นตั้งไฟพอเดือดแล้วยกลงทันที และพักทิ้งไว้ให้เย็น แล้วใส่ภาชนะเตรียมอบดบนหน้าขนมครกต่อไป

วิธีทำขนมครก

1. ใช้ไฟอ่อนปานกลาง รอให้เตาขนมครกร้อนเต็มที่
2. ถูกลประคบ (ทำด้วยกา吩咐ร้าวห่อด้วยผ้าขาว) และน้ำมันพีช เช็ดที่เบื้องขนมครกให้ครบถูกเบื้อง

- 3.ตักหรือหยอดเป็นนมครกลงในเบ้าประมาณ 70 เปอร์เซ็นของเบ้าบนครก และปิดฝาทึ่ไว้ร้าว 2-3 นาที
- 4.หยดกะทิ ประมาณ ครึ่งช้อนชาต่อ 1 เบ้า จนครบทุกเบ้า และปิดฝาทึ่ไว้รอจนขอนเป็นเหลือง
- 5.ใช้ช้อนแซะขึ้นใส่ภาชนะที่รองคัวยใบทองเช็ดสะอาด
- 6.บริโภคคัวยการจิมน้ำตาลตราษขาวบริสุทธิ์

เคล็ดลับความอร่อย

- 1.น้ำบริสุทธิ์สำหรับทำส่วนผสมของเป็นนมครก ควรเป็นน้ำดันสูกและทึ่ไว้ให้เย็น เพื่อจะทำให้เป็นนมครกสามารถเก็บไว้ได้นาน
- 2.น้ำมันพืชที่น้ำนาเช็คเบ้าบนครก ควรเป็นน้ำมันมะพร้าว เพราะจะทำให้ขอนครกมีกลิ่นหอม น่ารับประทาน และที่พิเศษก็คือ น้ำมันมะพร้าวจะทำให้ผิวนมครกมีสีสว่างน่ารับประทานอีกด้วย
- 3.การชนะสำหรับใส่บนมครกที่พร้อมรับประทาน ควรจะรองคัวยใบทอง (ใบกล้วย) เพราะจะทำให้ขอนครกไม่ติดกับภาชนะ ทั้งนี้หากจำเป็นจะต้องเรียงช้อนกัน ก็ควรจะมีใบทองวางทับไว้ด้วยเพื่อไม่ให้ขอนครกติดกันเอง และที่พิเศษสุดก็คือ จะทำให้ขอนมครกมีกลิ่นหอมใบทองอีกด้วย
- 4.หากสามารถเลือกใช้เตาขอนมครก ชนิดเตาดิน(แบบโบราณ) จะดีมาก เพราะเตาดินจะทำให้เนื้อขอนมครกสูก พร้อมกันได้ดีกว่าเตาเหล็กแบบสมัยใหม่ ซึ่งปัญหาของเตาเหล็กก็คือ หากใช้ไฟไม่คุ้งที่ จะทำให้เป็นร้อน nok แข็งกรอบ แต่เป็นส่วนในยังนิ่มและ แคระทานไม่อร่อย

ด้านการผลิตปุ๋ยชีวภาพ

ชื่อ นายดำรง พิงกระโทก

อายุ ๕๖ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๓๑ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไฟ

อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

น้ำหมักชีวภาพเมื่อนำนำไปใช้ในด้านกสิกรรม จะช่วยปรับสภาพความเป็น กรด - ด่างให้เป็น กกลางในดินและน้ำ ช่วยแก้ปัญหาจากแมลงศัตรูพืช และโรคระบาดต่าง ๆ ช่วยปรับสภาพดินให้ร่วนซุย อื้นน้ำ และให้อาหารผ่านได้อย่างเหมาะสมช่วยย่อยสารอินทรีย์ติดต่อให้เป็นอาหารของพืช เพื่อจะดูด ซึมไปใช้ได้เลย และช่วยให้ผลผลิตคงทน มีคุณภาพสูง สามารถเก็บรักษาไว้ได้นานเมื่อนำน้ำหมัก ชีวภาพไปใช้ทางการประมง จะช่วยปรับสภาพน้ำให้เป็นกลางควบคุมคุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำได้ ช่วยรักษาโรคแพลต่าง ๆ ในปลา กุ้ง กบ ได้ และช่วยลดปริมาณปี้เล่นในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำได้

ถ้านำไปใช้ในด้านปศุสัตว์จะทำให้มูลสัตว์ไม่มีกลิ่นเหม็น สุขภาพของสัตว์จะแข็งแรงและปลอดโรค คอกสัตว์จะไม่มีกลิ่นเหม็น ช่วยนำดันน้ำเดียวจากฟาร์มปศุสัตว์ ทำให้อัตราการตายต่ำลง และผลผลิต สูงขึ้น

เมื่อนำน้ำหมักชีวภาพไปประยุกต์ใช้ในด้านรักษาสั่งแพทย์ จะช่วยกำจัดกลิ่นและข้อจำกัดทางด้าน ในสั่วม ทำให้สั่วไม่เต็ม ทำความสะอาดดีขึ้นห้องการเกย์ตร ประมง ปศุสัตว์ โรงงานอุตสาหกรรม ชุมชน และสถานประกอบการทั่ว ๆ ไป ปรับสภาพอากาศภายในห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว ให้สด ชีวิต กำจัดกลิ่นอับชื้นต่าง ๆ ได้干净จากนี้ยังให้คิดพั่นกองขยะเพื่อลดกลิ่นและปริมาณของกองขยะให้ เล็กลงรวมทั้งจำนวนแมลงวันด้วย

ส่วนทางด้านการแพทย์ซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพด้านมาย การเงิน ใช้ได้ป่วย และการพยายามรักษาสมควร ก่อนอาชญา น้ำหมักชีวภาพจะช่วยผลิตอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษต่อก้าง ซึ่งจะทำให้อาหารนั้นเป็นยารักษาโรค ไปพร้อม ๆ กันซึ่งจะลดการเงิน ใช้ได้ป่วยเพิ่มกูมิกูมกัน โรค

ป้องกันการตายก่อนอายุขัยได้

เกี่ยวกับปัญหาความยากจนและหนี้สินของเกษตรกรนั้น สำหรับ
ชีวภาพจะเป็นแนวที่ปัจจุบัน ยาม่าห์ซึ่ง ยาม่าแมลงและเชื้อโรค
ต่าง ๆ จะทำให้ต้นพุนการผลิตลดลง 4-16 เท่า และผลผลิตจะ^{สูงขึ้น 3-5 เท่า ภายใน 3-5 ปี} จะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น^{มาก} และรายจ่ายน้อยลงมากในที่สุด ปัญหาความยากจนและ
หนี้สินก็จะหมดไปภายในเวลาไม่เกิน 6 ปี

ทางค้านการทะเลวิวาทบากหมาลงกันระหว่างเพื่อนบ้านใกล้
เรือนเคียงนั้นจะหมวดไปเอง เพราะไม่มีกลั่นและผลกระทบไป
รบกวนซึ่งกันและกันอีกทั้งฐานะก็ใกล้เคียงกันคืออยู่ดีกินดี นั่งมี
ศรีสุข เนื่องจากหมุดหนี้สิน

การทำการประยุกต์ใช้น้ำหนักชีวภาพ

ถ้าเรานำหัวเชื้ออีเอ็ม (EM) หรือหัวเชื้อกลุ่มจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพ (Effective Microorganisms) มาใช้โดยตรงจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูง โดยไม่มีความจำเป็นและได้จุลินทรีย์ที่มีความแข็งแรงน้อยกว่านำไปขยายเติบโตเอง

วิธีการขยาย อีเอ็ม (EM)

อีเอ็ม (EM) 1 ส่วน + กาหน้าตาก 1 ส่วน + น้ำมะนาว 20 ส่วน หมักไว้ในภาชนะที่มีผ้าปิดมิดชิดอย่างไร้缝隙 เช่น ถังหิน หรือกระถางต้นไม้ ประมาณ 7 วัน แล้วนำมาใช้ให้หมดภายใน 7 วัน เช่นเดียวกับวิธีการใช้อีเอ็ม (EM)

การรักษา อี.เอ็ม (EM)

เก็บไว้ที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส - 45 องศาเซลเซียส (อย่าเก็บในตู้เย็น) โดยปิดฝาให้สนิทอย่าให้อากาศเข้าได้ ถ้าเปิดใช้แล้วต้องรีบปิดทันที เก็บรักษาไว้ได้ประมาณ 6-8 เดือน หรือมากกว่านั้น

วิธีการใช้ อีอัม (EM) และ อีอัม (EM) ขยายแล้ว

1. การกสิกรรม

ใช้อีเอ็น (EM) หรือ อีเอ็น (EM) ขยายพสมน้ำ 1:1000 เท่า (อีเอ็น 1ช้อน โถะต่อ้น้ำ 10 ลิตร) ฉีดพ่น rocket พืชผักสปราห์ละ 1-2 ครั้ง แทนปุ๋ยเคมี

2. การประเมิน

- 2.1 ใช้อีเม็มขยายไตน์บล็อกสัตว์น้ำ (ปลา กุ้ง กบ ตะพาบน้ำ ฯระเจ้า) ในอัตราส่วน 1:1000 เท่า (อีเม็มขยาย 1 ลิตร ต่อน้ำในบ่อ 10 ลูกบาศก์เมตร) ทุก ๆ 7-10 วัน เพื่อป้องกันน้ำเน่าเสีย
- 2.2 ใช้อีเม็มขยายคุกอาหารสัตว์น้ำก่อนให้กินประมาณ 4 ชั่วโมง (เม็ดต่อมือ) โดยปิดฝาภาชนะให้สนิทอย่างให้อากาศเข้าได้
3. การปศุสัตว์
- 3.1 ใช้อีเม็ม (EM) หัวเชื้อผสมน้ำสะอาดในอัตราส่วน 1:5000 เท่า (1 ช้อนโต๊ะต่อน้ำสะอาด 50 ลิตร) ให้สัตว์กินเป็นประจำมูลสัตว์จะไม่มีกลิ่นเหม็น
- 3.2 ใช้อีเม็ม (EM) ขยาย ผสมน้ำสะอาดในอัตราส่วน 1:500 เท่า (1 ช้อนโต๊ะต่อน้ำสะอาด 5 ลิตร) ฉีดพ่นและถังคงสัตว์เพื่อกำจัดกลิ่นมูลเก่าได้ภายใน 24 ชั่วโมง
- 3.2 นำบัดน้ำเสียจากฟาร์มปศุสัตว์ภายใน 1-2 สัปดาห์
4. ด้านสิ่งแวดล้อม
- 4.1 ใช้อีเม็ม (EM) ขยาย ใส่ส้วมเพื่อกำจัดกลิ่นและย่อยสลายตะกอน
- 4.2 ใช้อีเม็ม (EM) ผสมน้ำอัตราส่วน 1:500 เท่า ฉีดพ่นเป็นฝอยในอาคารบ้านเรือน ปรับอากาศให้สดชื่น กำจัดกลิ่นอับชื้นต่าง ๆ และใช้ ใช้อีเม็ม (EM) ขยายในอัตราส่วนเดิมทำความสะอาดพื้นห้องน้ำ ห้องส้วม กำจัดกลิ่นคราบสกปรก
- 4.3 ใช้อีเม็ม (EM) ขยาย ในอัตราส่วน 1:10,000-20,000 เท่า ฉีดพ่นหรือราดรดน้ำเสียจากการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ โรงงานอุตสาหกรรมชุมชน และสถานประกอบการทั่ว ๆ ไป ในบ่อนำบัดน้ำเสีย

website: <http://science.rin.ac.th/clinictech/em/em.html>

ด้านการผลิตปุ๋ยชีวภาพ

ชื่อ นายสมหมาย เนียมสำโรง
อายุ ๕๓ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๕ หมู่ที่ ๘ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบูญมาก จ.นครราชสีมา

.การผลิตปุ๋ยน้ำชีวภาพจากขยะในครัวเรือน

* การผลิตและใช้น้ำสกัดชีวภาพ(บีอี)ในครัวเรือน

วัสดุและอุปกรณ์

1. ถังหมักที่มีฝาปิดสนิท
2. ถุงใส่เศษอาหารที่มีฝาปิดสนิท
3. เศษอาหารจากครัว
4. ภาชนะดalemหรือน้ำตาลทุกชนิด

วิธีทำ

1. นำเศษอาหารใส่ลงในถุง

2. คลุกคั่วอาหารน้ำตาลในอัตราส่วน 3:1 คือเศษอาหาร 3 ส่วนต่ออาหารน้ำตาล 1 ส่วน โดยน้ำหนัก
3. เมื่อเติมน้ำดูงมัดปากถุงให้แน่น
4. นำถุงลงใส่ในถังหมักทับถุงเชงอาหารคั่วขึ้งหนักแล้วปิดถังให้สนิท
5. หมักไว้ 3 – 4 วัน จะได้น้ำสกัดชีวภาพหรือบีอี
6. ถ่ายน้ำสกัดชีวภาพลงในภาชนะพลาสติกปิดฝาให้แน่นเก็บไว้ใช้

การใช้ประโยชน์

1. ผสมน้ำรสดันไม้ได้ทุกชนิดในอัตราส่วน 1:1,000
2. ใส่ในส้มเพื่อเร่งการย่อยสลาย
3. ราดในท่อระบายน้ำ
4. ราดบริเวณรอบบ้านเพื่อลดปัญหานมแมลงวันและยุง
5. เร่งการทำปุ๋ยหมักจากใบไม้ในหมู่บ้าน
6. ฉีดพ่นไอล์มและแมลงสาบในบ้าน
7. ทำความสะอาดเครื่องประดับ
8. ใส่ตู้ปลาเพื่อย่อยสลายขี้ปลาและเศษอาหาร
9. ผสมน้ำอาบให้สัตว์เลี้ยงเพื่อกำจัดกลิ่นตัว
10. ใส่ในน้ำให้สัตว์เลี้ยงกิน
11. ผสมน้ำแข็งผักเพื่อลดพิษจากยาฆ่าแมลง
12. ผสมน้ำด่างปลาให้หมักกลิ่นควร
13. น้ำสกัดชีวภาพที่หมักคั่วขึ้นมาแล้วน้ำตาลทรายใช้เป็นเครื่องดื่มที่มีประโยชน์และรสชาตดี
14. กากที่เหลือฟังคินเป็นปุ๋ยต้นไม้

หมายเหตุ

1. เศษอาหารที่ใช้มักควรสดและไม่เน่า
2. เศษอาหารที่เป็นเกงต้องเทน้ำออกก่อน
3. ถ้ามีเศษอาหารที่เป็นเนื้อสัตว์ต้องเพิ่มน้ำตาล
4. น้ำสกัดชีวภาพที่ใช้ไอล์เมลล์ ໄล์มด ควรได้จากการหมักของปลีกผลไม้หรือผลไม้ดิน เช่น มะละกอ สับปะรด มะม่วง และสมุนไพร

ด้าน พลิตปูนขาว – ปูนแดงปูนเคลือบวามากขาย

ชื่อ นางพรริภา เนียมสำโรง

อายุ ๔๐ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๓๑ หมู่ที่ ๘ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

การทำปูนจากเปลือกหอย

การทำปูนจากเปลือกหอย สูตรyahmอพีนบ้าน

วิธีที่ ๑

นำเปลือกหอยแครงไปล้างน้ำให้สะอาดแล้วนำไปใส่ในหม้อคิน ตั้งไฟจนให้เปลือกหอยแตกง่าย กรอบแล้วนำน้ำรสด้วยหัวร้อน จากนั้นเปลือกหอยจะละลายกลายเป็นปูนขาว

วิธีที่ ๒

นำเปลือกหอยแครงไปล้างน้ำให้สะอาด แล้วนำไปเผาในเตาถ่าน ให้เปลือกหอยแครงสุกจนขาว จากนั้นนำเปลือกหอยแครงที่สุกแล้วไปล้างน้ำ นำไปใส่ในถ้วยกระเบื้อง ใส่น้ำพอท่วมปิดปากถ้วยด้วยใบตอง ทิ้งไว้ประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง

ประโยชน์

๑. ใช้เป็นปูนกินกับหามาก
๒. ใช้ทำน้ำปูนใสเพื่อ淹มัน หรือฟักทองฯลฯ ให้แข็งก่อนนำไปทำของหวาน
๓. ใช้น้ำปูนใสล้างเหล็กหรือโลหะเพื่อป้องกันการเกิดสนิม

ด้าน ผลิตปูนขาว – ปูนแดงปูน เคี้ยวหมาย

ชื่อ นางปภาวดี พนกรตะโภก
อายุ ๕๕ ปี
ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๔๘ หมู่ที่ ๕ ต.หนองไม่ไฟ
อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

วิธีทำ

คุณนำผงปูนขาวไปใส่ในขวดโดยแก้ร้าไว้ให้หมดและใส่น้ำให้มากเกินผงปูนขาวในขวดตัก 2 หรือ 3 เท่าด้วยหรือมากกว่านี้

รองผงปูนขาวตอกตะกอนคุณจะเห็นฝ้าข้างบนคุณก็ตักเอาฝ้าทึ่งไป และก็ตักน้ำปูนใส่มาใช้ได้เลยค่ะ

หลังจากนั้นคุณก็ปิดฝาเพื่อไม่ให้ฝุ่นละอองหรือสิ่งสกปรกตกลงไปในขวด

ถ้าคุณทำแบบนี้คุณจะมีน้ำปูนใส่ให้ได้ตลอดเวลาและน้ำปูนใส่ได้เป็นสิบปี

แต่ถ้าคุณอยากทำแบบใช้ครั้งต่อครั้งคุณก็ทำได้โดยใส่ผงปูนขาวในถ้วย

ประมาณ ½ ช้อนชา และใช้น้ำประมาณ 2 ถ้วย รองผงปูนขาวตอกตะกอนคุณก็ตักน้ำปูนใส่มาใช้ได้

ถึงที่พอยจะใช้ชุดเซยแทนน้ำปูนขาวได้น่าจะเป็นผงเบคกิ้งโซดา(Baking Soda)

โดยการนำอา芳 เบคกิ้งโซดา ประมาณ 1 ช้อนโต๊ะนำไปคลายกระน้ำร้อนจัดประมาณ 1/4 ถ้วยลง

หลังจากนั้นก็ปิดฝาเพื่อไม่ให้ฝุ่นละอองหรือสิ่งสกปรกตกลงไปในขวด

อาจจะใช้ได้แต่ไม่ดีเท่าน้ำปูนในสักข้างบน

วิธีทำปูนแดง

โดยการนำผงxmีนจำนวนนิดหน่อยใส่ลงไปในผงปูนขาวใส่น้ำกวนให้เข้ากัน สีที่เราเห็นจะเป็นสีแดง ที่เราเห็นเป็นสีแดงนั้น เพราะ

xmีนเป็นกรดและปูนขาวเป็นด่างเมื่อนำมาผสมกันจะเปลี่ยนเป็นสีแดง ปูนแดงที่เราเห็นว่าทำไม่เป็นสี แดงนั้น เพราะเขาใส่ผงxmีนลงไปในปูนขาวเหตุผลที่ใส่ผงxmีนลงไปเพื่อทำให้ถูกต้องของปูนขาวอ่อน ตัวลงไม่เข่นนั้นจะทำให้กัดปากตอนกินมาก

ด้านໂທຣາຈາຍ

ชื่อ นายโนน ถนนอก (ปูเพชร)

อายุ ๕๘ ปี

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๕ หมู่ที่ ๑ ต.หนองไม่ไฟ

อ.หนองบุญมาก จ.นครราชสีมา

ໂທຣາສຕ່ຽງ เป็นวิชาที่ใช้ทักษะล่วงหน้าหรือคุณล่วงหน้า ใช้สำหรับพยากรณ์ผลกรรมของมนุษย์ โคลาชัยดงดาวเป็นเครื่องพยากรณ์ ผลกรรมของมนุษย์ตามหลักพุทธศาสนา ตามที่แสดงไว้ในกัมมวิถังค ศูตร ได้แสดงผลกรรมไว้ ๑๔ ประการคือ บางคนอายุยืน บางคนอายุสั้น บางคนมีโรคน้อย บางคนมีโรคมาก บางคนมีผิวพรรณดี บางคนมีผิวพรรณธรรม บางคนมีศักดามาก บางคนมีศักดาน้อย บางคนมีทรัพย์สมบัติมาก บางคนมีทรัพย์สมบัติน้อย บางคนมีครรภ์สูง บางคนมีครรภ์ต่ำ บางคนมีปัญญามาก บางคนมีปัญญา น้อย ໂທຣາສຕ່ຽงเป็นเครื่องบอกผลกรรม ๑๔ ประการ และความเป็นไปของมนุษย์ในห้วงระยะเวลาที่มี ชีวิตอยู่ได้เป็นอย่างดี แสดงเหตุผลของดวงดาว ทำให้สามารถทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าของวิถีทางของ มนุษย์ และเหตุการณ์ของโลกทั่ว ๆ ไป

วิชาໂທຣາສຕ່ຽง เป็นวิชาที่เก่าแก่เชื่อว่าเกิดในทวีปเอเชียก่อนເಡືອນເດືອນຈິງແພຣ່ຫລາຍໄປຢັ້ງແລ່ງອື່ນ ໃນຄົມກີຣີ พระเวทของพระราหமณ ซึ่งมีอายุก่อนพุทธศาสนา ๕๐๐ ปี คำศຸດีดาวพระเคราะห์อยู่ด้วย สำหรับวิชาໂທຣາສຕ່ຽງของ ไทยตามหลักฐานที่มีอยู่ แสดงว่าได้รับสืบทอดมาจากอินเดีย เมืองไทยเราตั้งอาณาจักรสุโขทัย ได้มีคำแห่ง พระมหาราชครุ ซึ่งเป็นพระมหาจารย์ และตั้งให้เป็นบุหริหิตประจำราชสำนักสืบท่องมาในสมัยอยุธยา สมัย ชนบุรี และสมัยรัตนโกสินทร์ ก็ยังคงมีพระมหาจารย์ดำรงตำแหน่งพระมหาราชครุ ในทางพระพุทธศาสนา

สมเด็จพระอرحันต์สัมมาสัมพุทธเจ้าได้มีพุทธานุญาตให้พระภิกขุสงฆ์เรียนรู้วิชาไหรศาสตร์ในเรื่องถูกยิบ
เพื่อจะได้รู้เวลาทำอุโบสถสังฆกรรม อันเป็นกิจในพระพุทธศาสนา จึงได้มีครอ วัน เดือน ปี และถูกย์แสดงไว้
ท้ายของวัตรพระเป็นประเพณีสืบต่อกันมา ที่มาของเรื่องนี้มีอยู่ว่า สมัยหนึ่ง พระภิกขุหั้งหลาขไปบำเพ็ญสมณ
ธรรมอยู่ในอรัญญิกสถานะ ได้มีหมูโจรมาตามว่า วันนี้พระจันทร์ก่อร์บด้วยนักขัตถกย์อะไร พระภิกขุตอบว่า
ไม่รู้ พวกโจรจึงว่า ชนเหล่านี้มิใช่สมณจะจึงไม่รู้นักขัตติยาท คงจะเป็นพวกโจรมาชุ่มน้ำอยู่ ว่าแล้วโจร
เหล่านั้นก็เข้าทำร้าย พระภิกขุเหล่านั้นแล้วหลีกไป เมื่อความเรื่องนี้ทราบถึงพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์จึงทรงมี
พระพุทธถีกิตรัสให้ประชุมพระภิกขุสงฆ์ แล้วจึงตรัสอนุญาต ให้ภิกขุที่ไปบำเพ็ญสมณธรรมในป่าพึงเรียนรู้
นักขัตถกย์ สำหรับอรัญญิกวัตร เพื่อรักษาตนให้พ้นอันตรายจากโจร

วิชาหมอดู จัดว่าเป็นบันไดขั้นต้นของวิชาไหรศาสตร์ ทั้งสองวิชาต่างก็ใช้ดวงดาวพเคราะห์เป็นเครื่อง
วินิจฉัย หลักวิชาที่หมอดูใช้ได้แก่ ตำราลง ๑ ตัว โดยอาศัย วัน เดือน ปี และยามเวลาเกิด โดยเที่ยบเข้ากับ
หลักการของดาวเคราะห์ที่เป็นมูลฐานในการคำนาย ส่วนวิชาไหรศาสตร์มีการกำหนดห้องฟ้าเป็นจักรราศี โดย
แบ่งออกเป็น ๑๒ ราศี แบ่งออกเป็น ๒๗ นักษัตร ๑๖ ตรีयังค์ และ ๑๐๘ นาวาค์ นักจากนั้นยังมีตำราหมา
ทักษิณายกรัณี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง หลักตำราไหร โบราณແຫບทุกคัมกีร์ มักจะนำเอาหลักเกณฑ์ในมหา
ทักษิณายกรัณี ไปประกอบกับหลักเกณฑ์ในวิชาไหรศาสตร์ ในวิชาไหรศาสตร์แบ่งจักรราศีออกเป็น ๑๒ ราศี
แล้วขั้ดดาวพระเคราะห์เป้าของประจำทุกราศี ที่เรียกว่า เกณฑ์ และจัดให้ช้าๆ ทั้งสี่ คือ ไฟ คิน ลม น้ำ เป้าของ
ประจำทุกราศี กำหนดให้ดาวพระเคราะห์เกณฑ์ประจำราศี เป้าของราศีตามลักษณะราศีที่ประจำราศีนั้น และ
ทุกราศีก็กำหนดให้เป็นทิศต่าง ๆ ในวิชาหมอดู มีการแบ่งห้องฟ้าออกเป็น กฎมิอัฐจักรพยากรณ์ มีดาวพระเคราะห์
ราศีและทิศเป้าของหมอดูทั้งหมด ๔๙ ดวง ในวิชาไหรศาสตร์

ភាគីនេរ

๓.สถานที่ตั้ง

วัดหนองไม่ไฟ ชื่อหมู่บ้าน บ้านหนองไม่ไฟ ถนนหนองหัวแรด-บ้านสาระนาคนำ
ตำบล หนองไม่ไฟ อําเภอ หนองบูญมาก จังหวัดนราธิวาส รหัสไปรษณีย์ ๓๐๔๑
โทรศัพท์/โทรสาร – มือถือ ๐๘-๕๙๔๘-๖๔๖๕

๔.คณะกรรมการดำเนินการ

๔.๑ ด้านคลังสมบูรณ์ปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย

๑.นายทองดี	กลุ่มกระโทก	ประธานกรรมการ
๒.นายประยูร	ทองมาก	กรรมการ
๓.นายสมอ	เนียมสำโรง	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจ ศึกษา รวบรวมข้อมูลรายชื่อประวัติ พลงาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาธิ ชาวบ้านในตำบล
หนองไม่ไฟ จัดทำทำเนียมประวัติและผลงานที่เป็นองค์ความรู้ให้เป็นระบบพื้นฐานเอกสารและตีอิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงการ
ส่งเสริมสนับสนุนงานภูมิปัญญาท้องถิ่น และประชาธิ ชาวบ้าน

๔.๒ ด้านการส่งเสริมอาชีพทางศิลปะและวัฒนธรรม

ประกอบด้วย

๑.นางสาวพยองศ์	ดิษฐ์วงศ์	ประธานกรรมการ
๒.นางเรณุ	แคนกระโทก	กรรมการ
๓.นายเฉลียว	บำรุงโภ	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจข้อมูลการประกอบอาชีพทางศิลปะและวัฒนธรรมในตำบลหนองไม่ไฟ ได้แก่การเดินครัว การร้อง
การรำ ละครบ การแสดงต่างๆ การทอดผ้า จักสาน ทำข้าวผูก ผู้ทำพิธี ความเชื่อทางศาสนาส่งเสริมสนับสนุนด้านอาชีพต่างๆ
และจัดตั้งศูนย์สาธิตด้านอาชีพ ในตำบลหนองไม่ไฟ

๔.๓ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

ประกอบด้วย

๑.พระอาจารย์สอนศักดิ์	ปลัญชานิร	ประธานกรรมการ
๒.พระบุญสือ	เจคนาสุโก	กรรมการ
๓.นายนก	ฤทธิ์กระโทก	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจ รวบรวมบุคคลที่เป็นตัวอย่างทางด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ร่วมมือกันดำเนินกิจกรรม
ทางด้านศาสนา ตลอดจนสำรวจ รวบรวมกิจกรรมทางศาสนาในตำบลหนองไม่ไฟ จัดหน่วยหมู่และรายละเอียดองค์ความรู้
ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม

๔.๔ ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

ประกอบด้วย

๑.นางสกุล	พานุนทด	ประธานกรรมการ
๒.นายรัษฎ	วัชระทีป	กรรมการ
๓.นางวาสนา	บุญพร	กรรมการ

มีหน้าที่ สำรวจสภาพปัจจุบันของตำบลหนองไม่ไฟในการจัดกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม จัดทำรายละเอียดข้อมูล
ความรู้ในด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา และการละเล่นพื้นบ้านของตำบลหนองไม่ไฟ ตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรม
ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

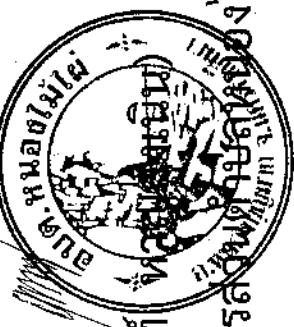
๔.๕ ด้านสารสนเทศและห้องสมุดชุมชน

ประกอบด้วย

๑.พระครูเวพุสรักษ์	พระครูเวพุสรักษ์	ประธานกรรมการ
๒.นายเข้า	พรวนกระโทก	กรรมการ
๓.นายเฉลียว	แคนกระโทก	กรรมการ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ភាគមិន
រដ្ឋបាល ព្រះមហាក្សត្រ

(ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ភាគមិន
រដ្ឋបាល ព្រះមហាក្សត្រ)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាឌានការណ៍ទីលេខ និងសំណង់សំណង់

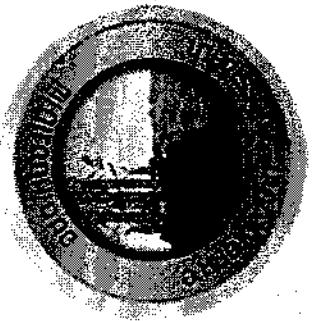
អ្នកគោរពនៃក្រសួងព័ត៌មាន និង

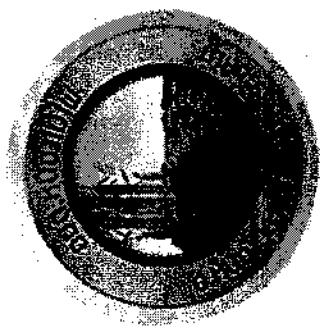
សេវាទេស្តីរបស់ក្រសួងព័ត៌មាន និង

ក្រសួងព័ត៌មាន និងសំណង់សំណង់

សេវាទេស្តីរបស់ក្រសួងព័ត៌មាន និង

ក្រសួងព័ត៌មាន និងសំណង់សំណង់

ອັດຍການບົດລົງການສູງ

၃၄၁၆ မြန်မာ ပုဂ္ဂနိုင် ရွှေ အမျိုးအစား

四庫全書

ขอให้มีความเจริญ สุขส่องสวัสดิ์ แล้วประสมความสำเร็จในหน้าที่การงานด้วย

မြန်မာ့ကရေးသုပ္ပန်ချောင်းမှုပါနီလူများ

မြန်မာနိုင်ငံတော်လွှာများမှာ ပြန်လည်ပြန်လည် ပြန်လည်ပြန်လည်

องค์กรบริหารส่วนตัวบลอนด์ไม่ได้

ขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้ไว้เพื่อแสดงถึงว่า

นายจตุจักร พากเพียร

เป็น ประธานชุดงาน ใน การอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้านกิจกรรมของท้องถิ่นเรา
ณ ห้องประชุมองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองใหม่ไม่ได้

ขอให้มีความเจริญ สุขสวัสดิ์ และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป

(นายอานันท์ พันธุ์มั่นคง)
นายกรองค์กรบริหารส่วนตัวบลอนด์ไม่ได้

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

(นายอานันดา ไชยเดช)

โดยให้หน่วยความเจริญ สุขสวัสดิ์ และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป

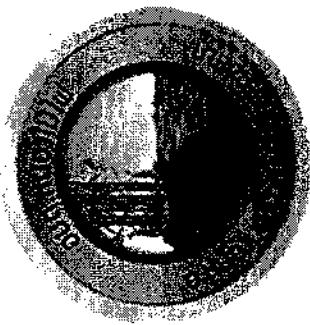
ให้ประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีผล

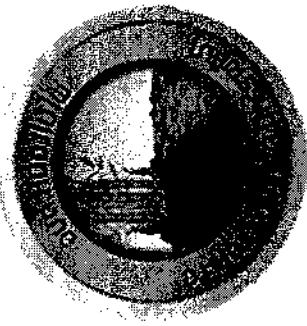
เป็น ประธานกรรมการอนับรักษาศิลปะพื้นบ้านกิจกรรมของห้องเรียนฯ

ไว้ แต่จะต้องได้รับการส่วนตัวบ่อนอ ไม่ใช่

ขอขอบคุณที่รับฟังในครั้งนี้เพื่อแสดงถึงว่า

องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองอ่อนaise

องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่

ຈາກຂອງເກຍຕົກປ່ຽນໄຫວ້ເພື່ອແຜດຈ່າ

ପରେମ କବିତାରେ

សេរីស្រុកលេខ២នគរបាលភ្នំពេញ ត្រូវបានដាក់ជាប្រធានក្រសួងសេរីស្រុក

ขอให้มีความเจริญ สุขสุวัสดิ์ และประเสริฐความสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป

၁၇၈၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ ၁၅ ရက်နေ့တွင် မန္တလေးရာ အောင် ပေါ်လောက် မန္တလေးရာ အောင် ပေါ်လောက်

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่

(นายานันดา ภานุวัฒน์)

บันทึกความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดในการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแผนพัฒนาท้องที่

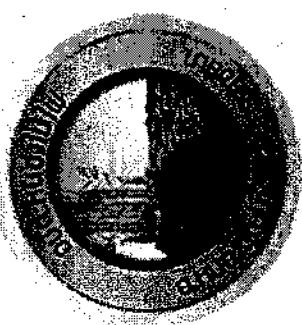
ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาและวิชาชีพครุศาสตร์ พ.ศ.๒๕๖๒

ในส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง สำหรับการศึกษาและวิชาชีพครุศาสตร์ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๒

นายานันดา ภานุวัฒน์

ขอขอบคุณที่รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแผนพัฒนาท้องที่

องค์กรบริหารส่วนตำบลไม้ไผ่

องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองไน่

ขอขอบคุณรัฐบาลให้ไว้เพื่อแสดงถึงว่า

นายสุวิทย์ ลักษณ์

เป็น ประธานชุมชนบ้าน ใน การอนุรักษ์ต่อไปที่ดี ที่บ้านกิจกรรมของห้องเรียน
ห้องประชุมองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองไน่
ขอให้มีความเจริญ สุขสวัสดิ์ และประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานสืบไป

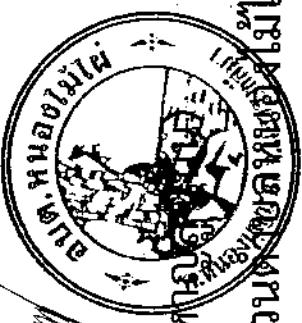

(นายอานันท์ พันธุ์วนิช)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองไน่

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

(นายอานันท์ พันธุ์อ่อน)

จังหวัดเชียงใหม่ ให้ไว้แก่ สำนักงานที่ทำการส่วนราชการในหน้าที่การงานส่วนบุคคล

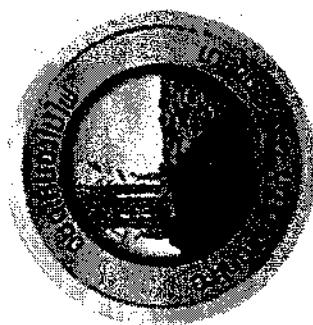
ให้ความอนุเคราะห์และช่วยเหลือด้านอาชญากรรมไม่

ปราบปรามอาชญากรรมต่างๆ ในการออกรับใช้ราชการส่วนบุคคลกิจกรรมของห้องเรียน

วิจัย พัฒนาระบบ

ขอขอบคุณด้วยราชูปถัมภ์ให้ไว้เพื่อแสดงเจตนา

องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองไผ่

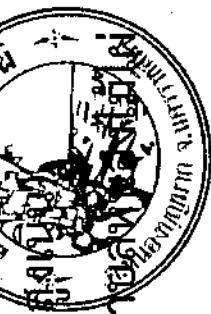
นายกอศ กการบิหารส่วนท้องที่
นายอานันท์ พานะวุฒิ

ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชโองการไว้ในพระบรมราชโองการส่วนตัว ให้ไว้ในนาม ท่านนายกอศ กการบิหารส่วนท้องที่ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

องค์กรบริหารส่วนตัวบ่อนอ ไชยไน
ขอขอบคุณอย่างมากที่ได้รับความสนใจและให้ความสำคัญแก่เรา

นายอานันท์ พานะวุฒิ

นายบุญศักดิ์ภารกุล

(นายบุญศักดิ์ ภารกุล)

จ่อให้หน่วยงานเข้าร่วมในการดำเนินการดังนี้

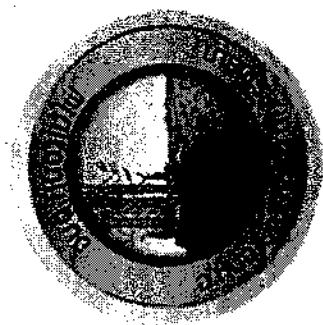
๑) ห้องประชุมอุดมศึกษา ในการอบรมรักษาสันติภาพในท้องที่

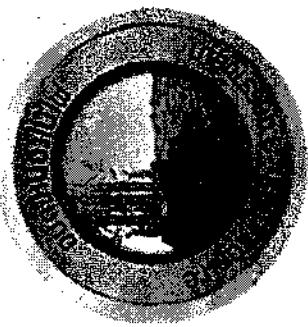
๒) ฐานทัพที่ราชบุรี ในการอบรมรักษาสันติภาพในท้องที่

วันที่ ๑๕๖๓ (๑๕๖๓/๐๘/๒๕๖๓)

ขอขอบคุณและเดินทางกลับไปได้

องค์กรบริหารส่วนตำบลไผ่

องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองอุ่นไช

ขอขอบคุณรัฐบัญญัติให้เพื่อเผยแพร่เดลินิวส์

จ.เชียงใหม่ ประจำเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๓

ประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการอนุมัติค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามที่ขอของบุคคล

ณ ห้องประชุมองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองอุ่นไช

ขอให้นักความเมืองรับ ดูและประชุมความสำเร็จในหน้าที่การงานแล้วไป

นายกองศึกษาธิการ ส่วนตำบลหนองอุ่นไช
(นายสุรเชษฐ์ หมาด)

องค์กรนบริหารส่วนตำบลหนองไผ่

ขอขอบพระคุณที่บัตรนี้ให้ไว้เพื่อแสดงเจ้า

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เป็น ปลาชน่ายาบ้าน ใน การอนุรักษ์และฟื้นฟู ภูมิปัญญา ทาง ประวัติศาสตร์ ศิลปะ สถาปัตยกรรม ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาพื้นเมือง ภูมิปัญญา ของ ประเทศไทย ให้คงอยู่ ไม่เสื่อมคลาย ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและรักภูมิปัญญา ของเรา ให้เป็นภูมิปัญญา ที่มีเอกลักษณ์ ที่สืบทอดกันมา ไม่เสื่อมคลาย

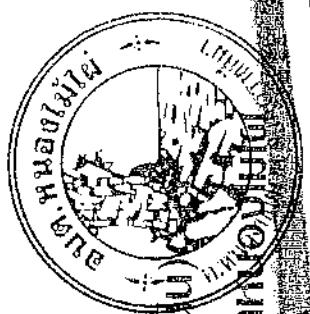
ขอให้มีความเจริญ สุขสวัสดิ์ และประสบความสำราญในหน้าที่การงานสืบไป

(นายอ่อน พานิช) แทน
นายกองศึกษาธิการส่วนตำบลหนองไผ่

Universitas
Bonnae
Immaculatae
Matri Domini
Inventae

Universitas
Bonnae
Immaculatae
Matri Domini
Inventae

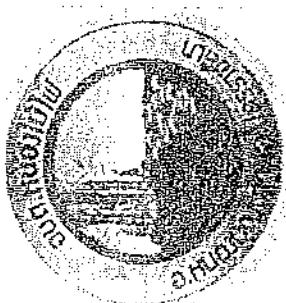
magister academicus in omnibus scientiis et litteris
decimus fuscum cum laude

Isidorus Antonius Schmidius Bononiensis
magister academicus in omnibus scientiis et litteris
decimus fuscum cum laude

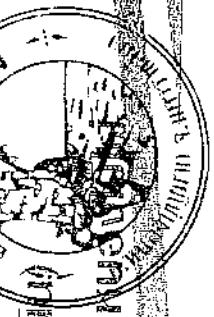
الله يحيى

Academicus in omnibus scientiis et litteris
decimus fuscum cum laude

مُحَمَّدْ عَلِيْ بْنُ سَعْدٍ

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

សាខាបរិបទ

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

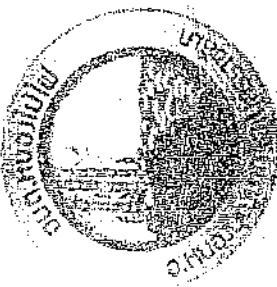
សាខាបរិបទ ១១ - ១២ ឱច្ញេណី ៧.១. ២៥៦២

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

សាខាបរិបទ
សាខាបរិបទ
សាខាបរិបទ

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

សាខាបរិបទនៃការអនុវត្តន៍

มีหน้าที่ รวบรวมข้อมูลเรื่องราวที่ได้จากการสืบค้นด้านต่างๆ มาจัดเก็บเป็นเอกสาร และสืบค้นประวัติของ หมู่บ้านจัดทำระบบฐานข้อมูลในห้องสมุด เพื่อการศึกษาทั่นกว้าง และเผยแพร่ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาทั่นกว้าง

๔.๖ ผู้ดูแลห้องสมุด	ประเภทบุคคล	ประชานกรรมการ
๑.นายคำรงค์ พิงครະ โพธก		ประธานกรรมการ
๒.นางศศิธร ชินศรี		กรรมการ
๓.นางรัชฎา พิงพักแวง		กรรมการ

มีหน้าที่ จัดหาวัสดุสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปวัตถุ นำมาจัดแสดง และจัดทำทะเบียนประวัติและที่มาของ วัสดุสิ่งของ เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปวัตถุ เป็นระบบหมวดหมู่พร้อมจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่

DLA_INFO64 [info62-app06] +

https://info.dla.go.th/inedu/innovation.do

อินดิเคเตอร์ : เพิ่มวัน เดือน | ⌛ ออกจากระบบ

DLA INFO64

ข้อมูลโรงเรียน/วิทยาลัย
ปัจจุบันและลักษณะที่เกิดขึ้น

☰ ด้านที่ 3 สารสนเทศ

☰ ด้านที่ 4 โครงสร้างพื้นฐาน

☰ ด้านที่ 5 การบริหารจัดการน้ำ

☰ ด้านที่ 6 การจัดการภายในและภายนอก

☰ ด้านที่ 7 สังคม ศาสนา วัฒนธรรม

☰ ด้านที่ 8 เศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยว

☰ รายงานภารกิจประจำปีขององค์กร

✓ การรับรองปัจจุบัน

เพิ่มข้อมูล ออกรายงาน

ลำดับ	จังหวัด	อำเภอ	อปท.	ชื่อบรรยากาศ/โครงการ	ประเภท
1	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การแปรรูปยำ-เงินทุนที่เบิกจ่ายแล้วมีผลสำเร็จ	ผลิตภัณฑ์
2	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การจัดพิจิตรการ	กิจกรรม
3	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การทำหม่อนเป็นสัน	ผลิตภัณฑ์
4	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	เครื่องดื่มพลอยพิชัย	กิจกรรม
5	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	ประดับรูปถอดแบบกัน	ผลิตภัณฑ์
6	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การเลี้ยงหมูปืน	ผลิตภัณฑ์
7	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การปลูกกล้วยหอมค้าเดิมคงทุนเปลี่ยนผ่านเดิน	ผลิตภัณฑ์
8	นครราชสีมา	หนองบุญมาก	บด.หนองบัวใหญ่	การปลูกพืชสมุนไพร	ผลิตภัณฑ์

หน้า: 10 รายการ 1 ถึง 8 จาก 8